RADU THEODORU

MENUMORUT
stăpînul Bihărei

EDITURA ION CREANGĂ

Lei 6

RADU THEODORU

MENUMORUT
STĂPÎNUL BIHAREI

ILUSTRAŢII ŞI COPERTA
BRAUM LADISLAU

1973
EDITURA ION CREANGĂ – BUCUREŞTI

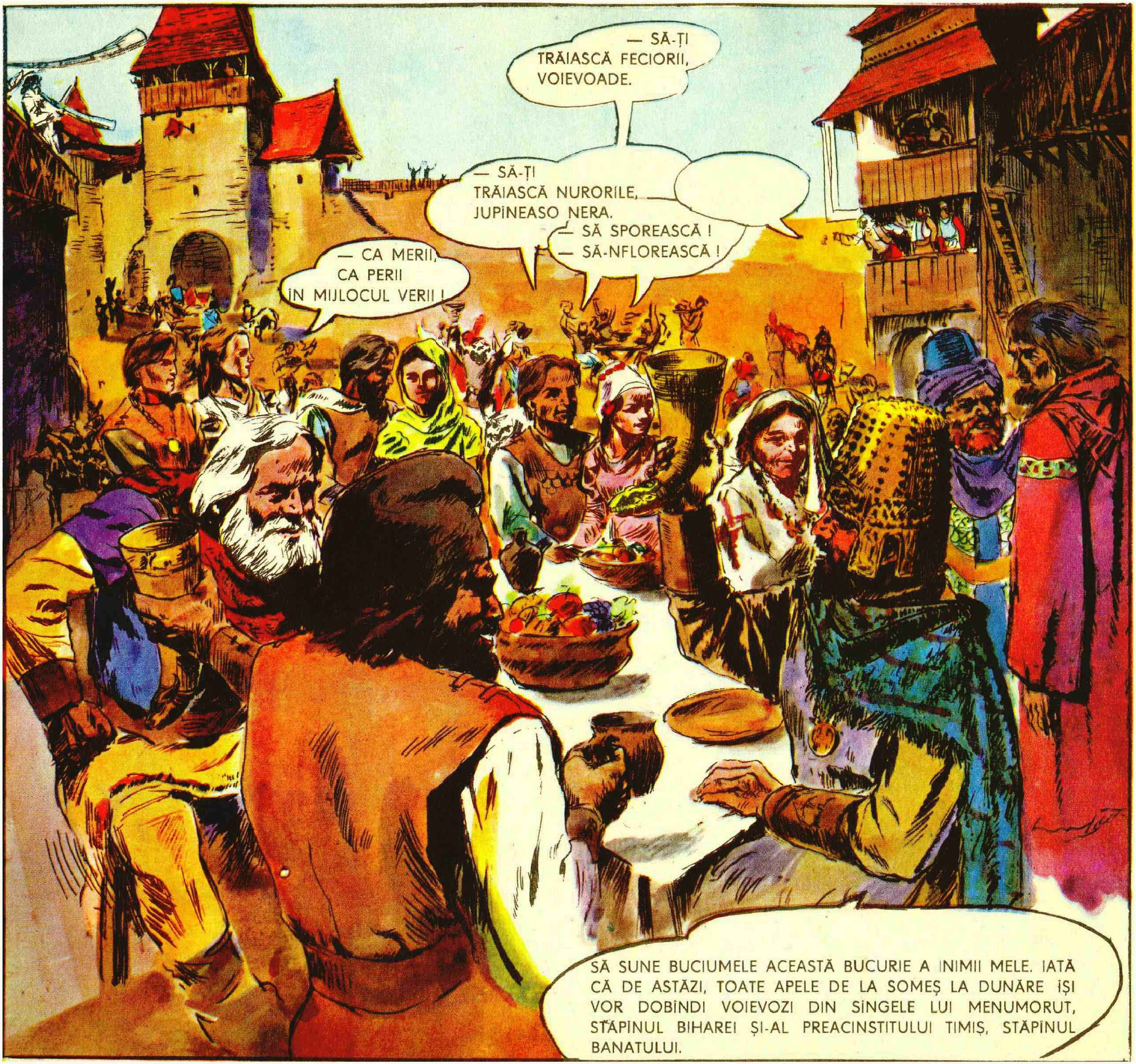
— SĂ-ȚI TRĂIASCĂ FECIORII, VOIEVOADE.
— SĂ-ȚI TRĂIASCĂ NURORILE, JUPÎNEASO NERA.
— SĂ SPOREASCĂ !
— SĂ-NFLOREASCĂ !
— CA MERII, CA PERII ÎN MIJLOCUL VERII !
SĂ SUNE BUCIUMELE ACEASTĂ BUCURIE A INIMII MELE. IATĂ CĂ DE ASTĂZI, TOATE APELE DE LA SOMEȘ LA DUNĂRE ÎȘI VOR DOBÎNDI VOIEVOZI DIN SÎNGELE LUI MENUMORUT, STĂPÎNUL BIHAREI ȘI-AL PREACINSTITULUI TIMIȘ, STĂPÎNUL BANATULUI.

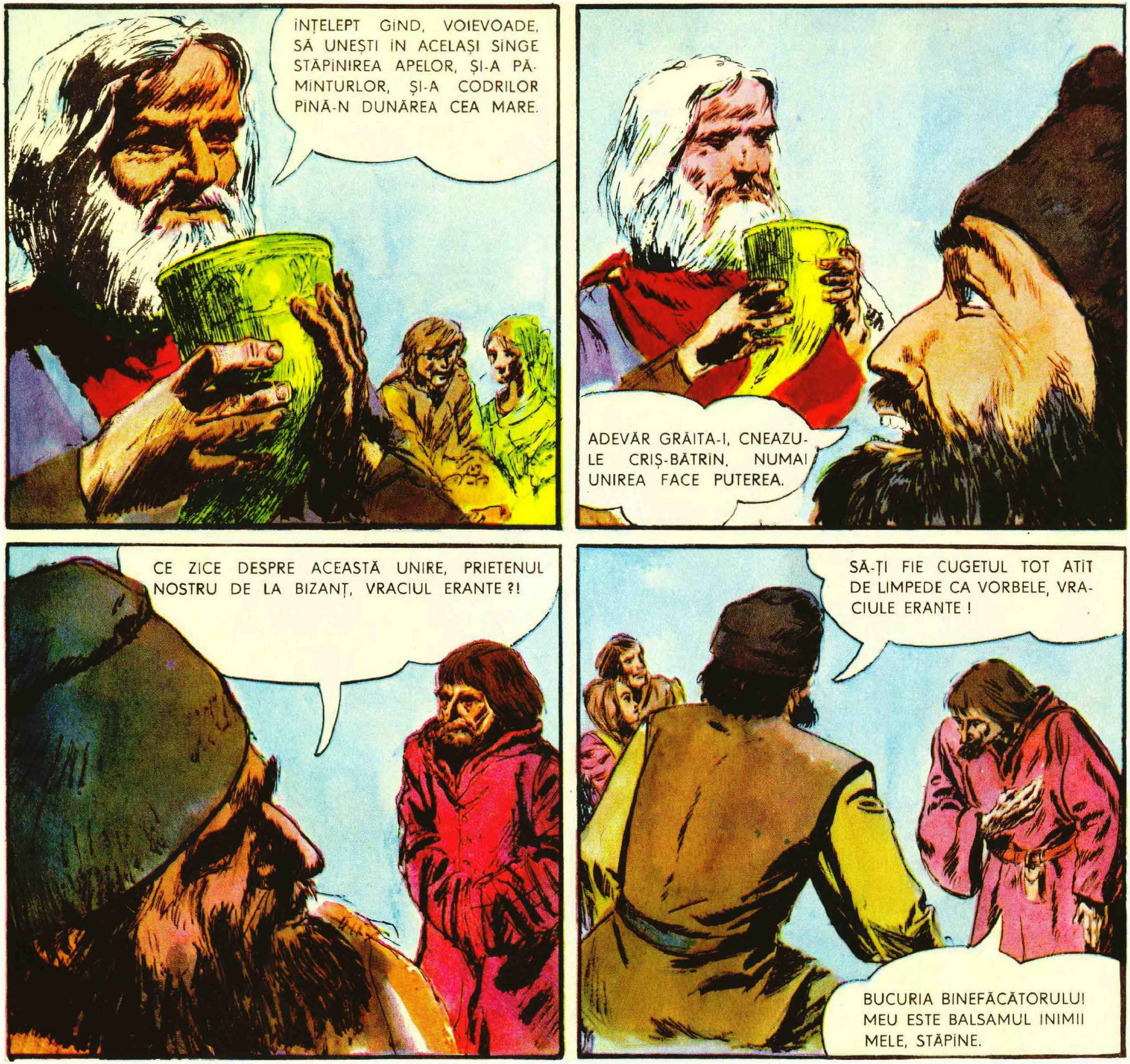
ÎNȚELEPT GÎND, VOIEVOADE, SĂ UNEȘTI ÎN ACELAȘI SÎNGE STĂPÎNIREA APELOR, ȘI-A PĂMÎNTURLOR, ȘI-A CODRILOR PÎNĂ-N DUNĂREA CEA MARE.
ADEVĂR GRĂITA-I, CNEAZULE CRIȘ-BĂTRÎN, NUMAI UNIREA FACE PUTEREA.
CE ZICE DESPRE ACEASTĂ UNIRE, PRIETENUL NOSTRU DE LA BIZANȚ, VRACIUL ERANTE ?!
SĂ-ȚI FIE CUGETUL TOT ATÎT DE LIMPEDE CA VORBELE, VRACIULE ERANTE !
BUCURIA BINEFĂCĂTORULUI MEU ESTE BALSAMUL INIMII MELE, STĂPÎNE.

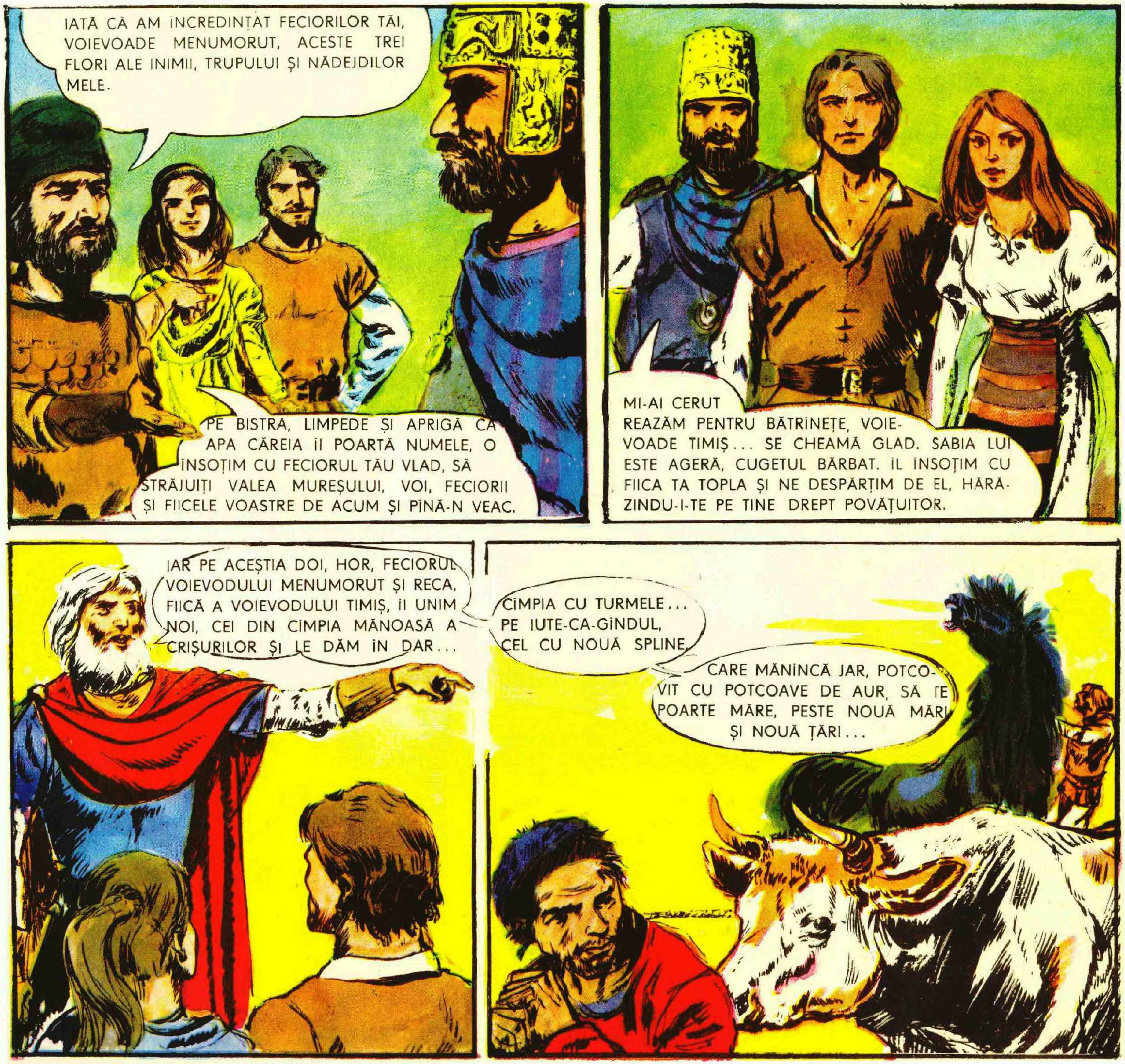
IATĂ CĂ AM ÎNCREDINȚAT FECIORILOR TĂI, VOIEVOADE MENUMORUT, ACESTE TREI FLORI ALE INIMII, TRUPULUI ȘI NĂDEJDILOR MELE.
PE BISTRA, LIMPEDE ȘI APRIGĂ CA APA CĂREIA ÎI POARTĂ NUMELE, O ÎNSOȚIM CU FECIORUL TĂU VLAD, SĂ STRĂJUIȚI VALEA MUREȘULUI, VOI, FECIORII ȘI FIICELE VOASTRE DE ACUM ȘI PÎNĂ-N VEAC.
MI-AI CERUT REAZĂM PENTRU BĂTRÎNEȚE, VOIEVOADE TIMIȘ... SE CHEAMĂ GLAD. SABIA LUI ESTE AGERĂ, CUGETUL BĂRBAT. ÎL ÎNSOȚIM CU FIICA TA TOPLA ȘI NE DESPĂRȚIM DE EL, HĂRĂZINDU-I-TE PE TINE DREPT POVĂȚUITOR.
IAR PE ACEȘTIA DOI, HOR, FECIORUL VOIEVODULUI MENUMORUT ȘI RECA, FIICĂ A VOIEVODULUI TIMIȘ, ÎI UNIM NOI, CEI DIN CÎMPIA MĂNOASĂ A CRIȘURILOR ȘI LE DĂM ÎN DAR...
CÎMPIA CU TURMELE... PE IUTE-CA-GÎNDUL, CEL CU NOUĂ SPLINE,
CARE MĂNÎNCĂ JAR, POTCOVIT CU POTCOAVE DE AUR, SĂ TE POARTE MĂRE, PESTE NOUĂ MĂRI ȘI NOUĂ ȚĂRI...

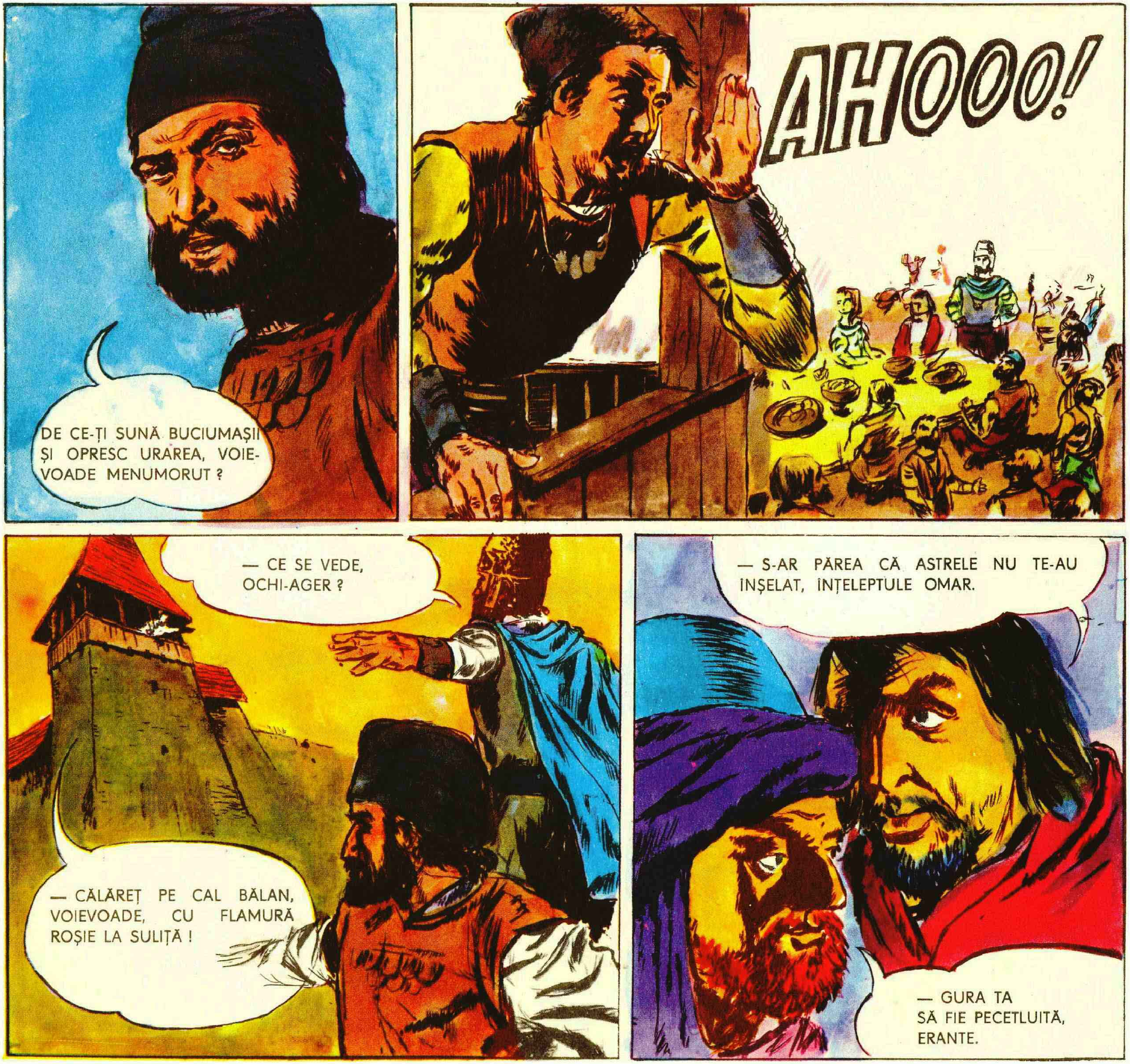
DE CE-ȚI SUNĂ BUCIUMAȘII ȘI OPRESC URAREA, VOIEVOADE MENUMORUT ?
AHOOO!
— CE SE VEDE, OCHI-AGER ?
— CĂLĂREȚ PE CAL BĂLAN, VOIEVOADE, CU FLAMURĂ ROȘIE LA SULIȚĂ !
— S-AR PĂREA CĂ ASTRELE NU TE-AU ÎNȘELAT, ÎNȚELEPTULE OMAR.
— GURA TA SĂ FIE PECETLUITĂ, ERANTE.

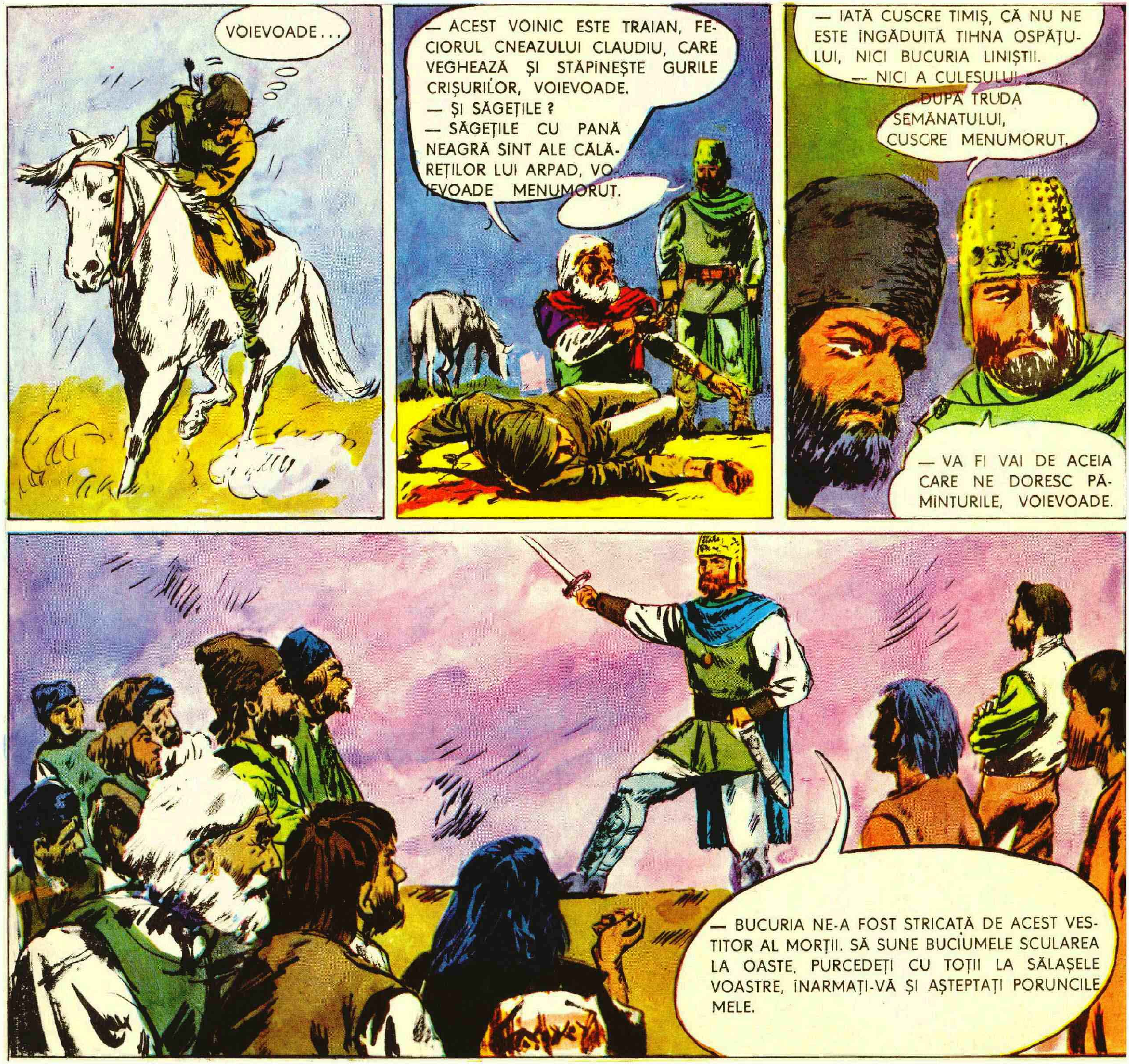
VOIEVOADE . . .
— ACEST VOINIC ESTE TRAIAN, FECIORUL CNEAZULUI CLAUDIU, CARE VEGHEAZĂ ȘI STĂPÎNEȘTE GURILE CRIȘURILOR, VOIEVOADE.
— ȘI SĂGEȚILE ?
— SĂGEȚILE CU PANĂ NEAGRĂ SÎNT ALE CĂLĂREȚILOR LUI ARPAD, VOIEVOADE MENUMORUT.
— IATĂ CUSCRE TIMIȘ, CĂ NU NE ESTE ÎNGĂDUITĂ TIHNA OSPĂȚULUI, NICI BUCURIA LINIȘTII.
— NICI A CULESULUI, DUPĂ TRUDA SEMĂNATULUI, CUSCRE MENUMORUT.
— VA FI VAI DE ACEIA CARE NE DORESC PĂMÎNTURILE, VOIEVOADE.
— BUCURIA NE-A FOST STRICATĂ DE ACEST VESTITOR AL MORȚII. SĂ SUNE BUCIUMELE SCULAREA LA OASTE. PURCEDEȚI CU TOȚII LA SĂLAȘELE VOASTRE, ÎNARMAȚI-VĂ ȘI AȘTEPTAȚI PORUNCILE MELE.

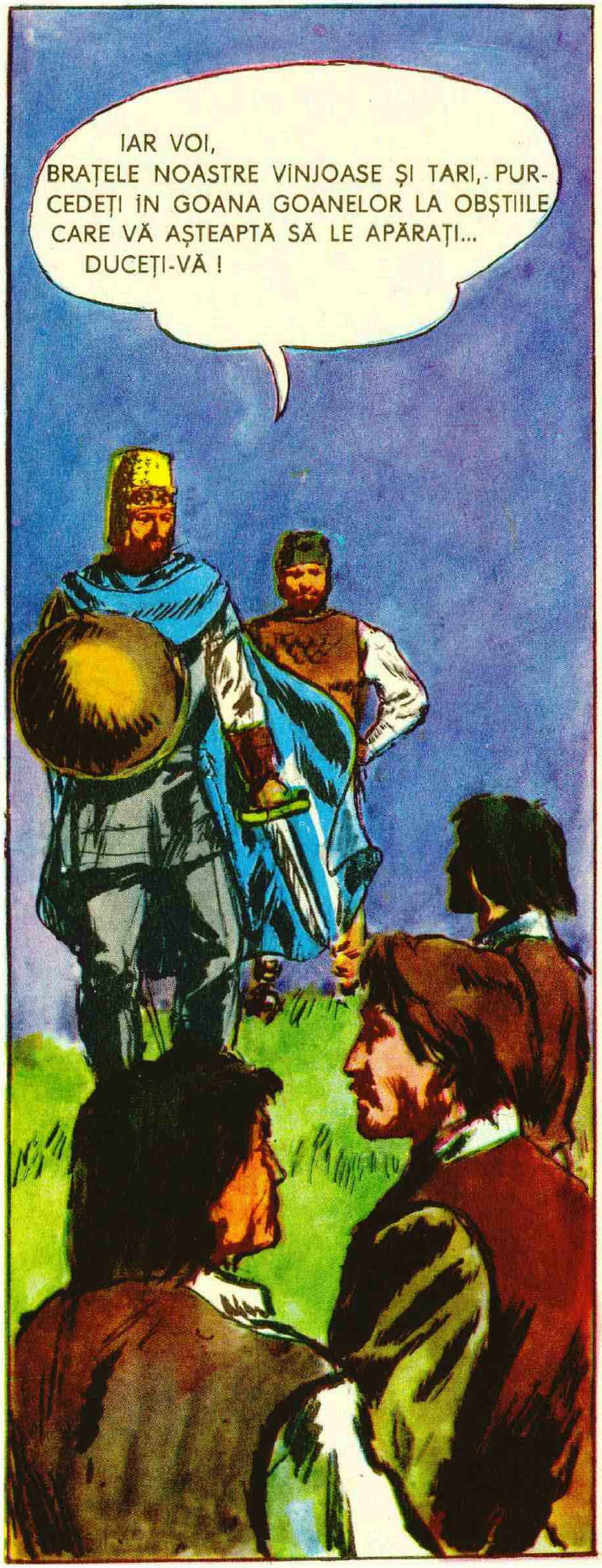
IAR VOI, BRAȚELE NOASTRE VÎNJOASE ȘI TARI, PURCEDEȚI ÎN GOANA GOANELOR LA OBȘTIILE CARE VĂ AȘTEAPTĂ SĂ LE APĂRAȚI... DUCEȚI-VĂ !

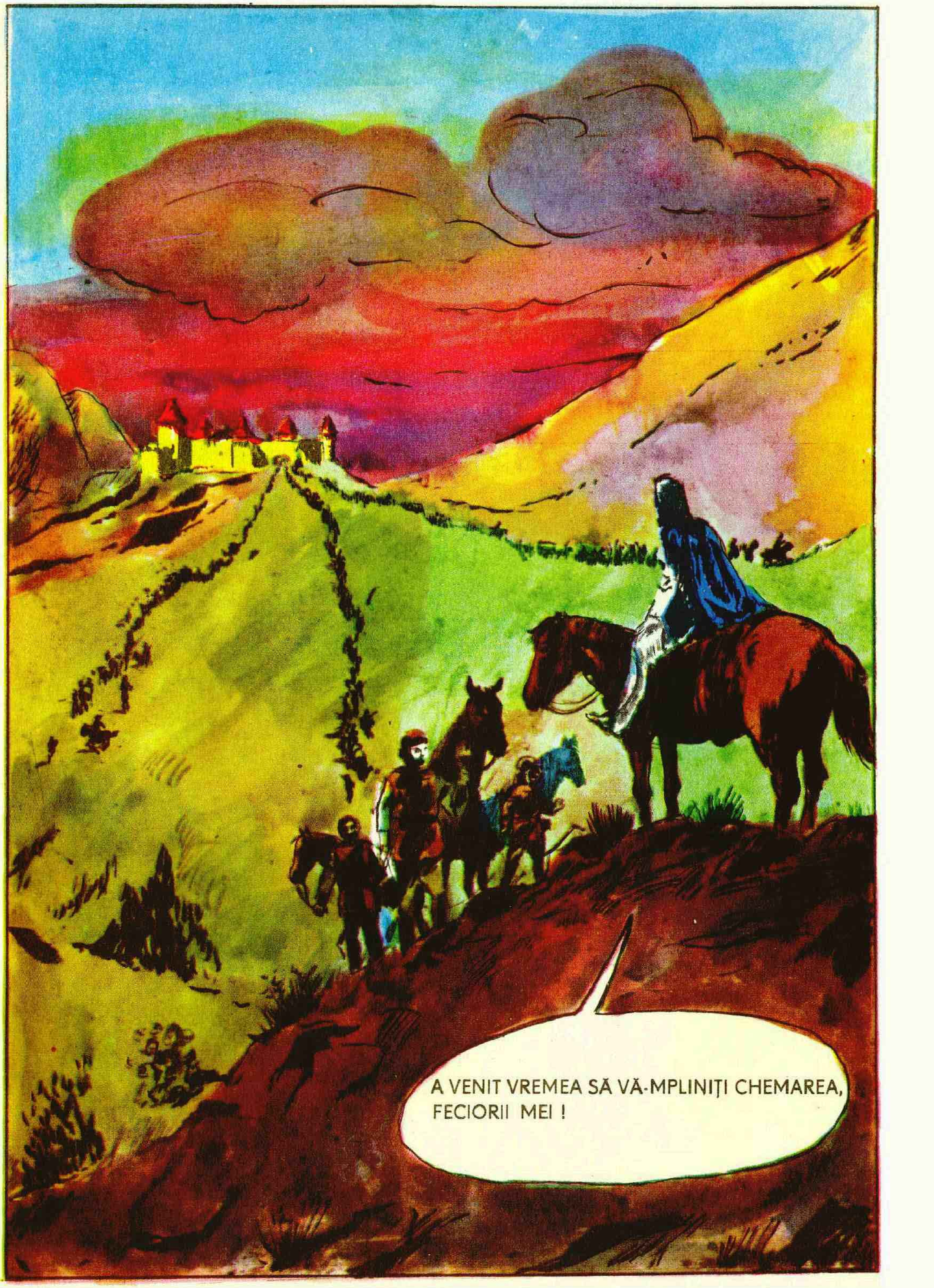
A VENIT VREMEA SĂ VĂ-MPLINIȚI CHEMAREA, FECIORII MEI !

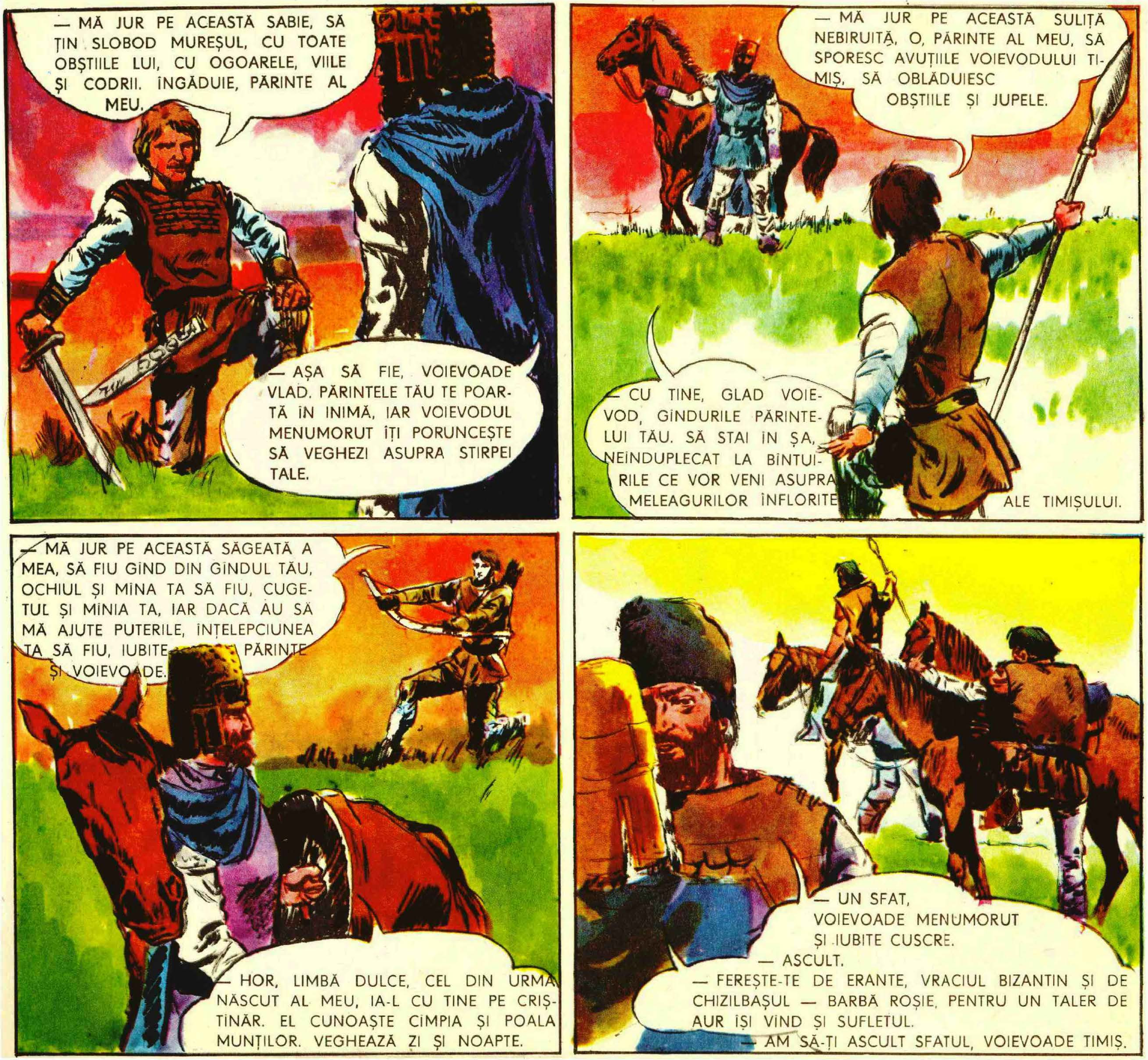
— MĂ JUR PE ACEASTĂ SABIE, SĂ ȚIN SLOBOD MUREȘUL, CU TOATE OBȘTIILE LUI, CU OGOARELE, VIILE ȘI CODRII. ÎNGĂDUIE, PĂRINTE AL MEU.
— AȘA SĂ FIE, VOIEVOADE VLAD. PĂRINTELE TĂU TE POARTĂ ÎN INIMĂ, IAR VOIEVODUL MENUMORUT ÎȚI PORUNCEȘTE SĂ VEGHEZI ASUPRA STIRPEI TALE.
— MĂ JUR PE ACEASTĂ SULIȚĂ NEBIRUIȚĂ, O, PĂRINTE AL MEU, SĂ SPORESC AVUȚIILE VOIEVODULUI TIMIȘ, SĂ OBLĂDUIESC OBȘTIILE ȘI JUPELE.
— CU TINE, GLAD VOIEVOD, GÎNDURILE PĂRINTELUI TĂU. SĂ STAI ÎN ȘA, NEÎNDUPLECAT LA BÎNTUIRILE CE VOR VENI ASUPRA MELEAGURILOR ÎNFLORITE ALE TIMIȘULUI.
— MĂ JUR PE ACEASTĂ SĂGEATĂ A MEA, SĂ FIU GÎND DIN GÎNDUL TĂU, OCHIUL ȘI MÎNA TA SĂ FIU, CUGETUL ȘI MÎNIA TA, IAR DACĂ AU SĂ MĂ AJUTE PUTERILE, ÎNȚELEPCIUNEA TA SĂ FIU, IUBITE PĂRINTE ȘI VOIEVOADE.
— HOR, LIMBĂ DULCE, CEL DIN URMĂ NĂSCUT AL MEU, IA-L CU TINE PE CRIȘTINĂR. EL CUNOAȘTE CÎMPIA ȘI POALA MUNȚILOR. VEGHEAZĂ ZI ȘI NOAPTE.
— UN SFAT, VOIEVOADE MENUMORUT ȘI IUBITE CUSCRE.
— ASCULT.
— FEREȘTE-TE DE ERANTE, VRACIUL BIZANTIN ȘI DE CHIZILBAȘUL — BARBĂ ROȘIE, PENTRU UN TALER DE AUR ÎȘI VÎND ȘI SUFLETUL.
— AM SĂ-ȚI ASCULT SFATUL, VOIEVOADE TIMIȘ.

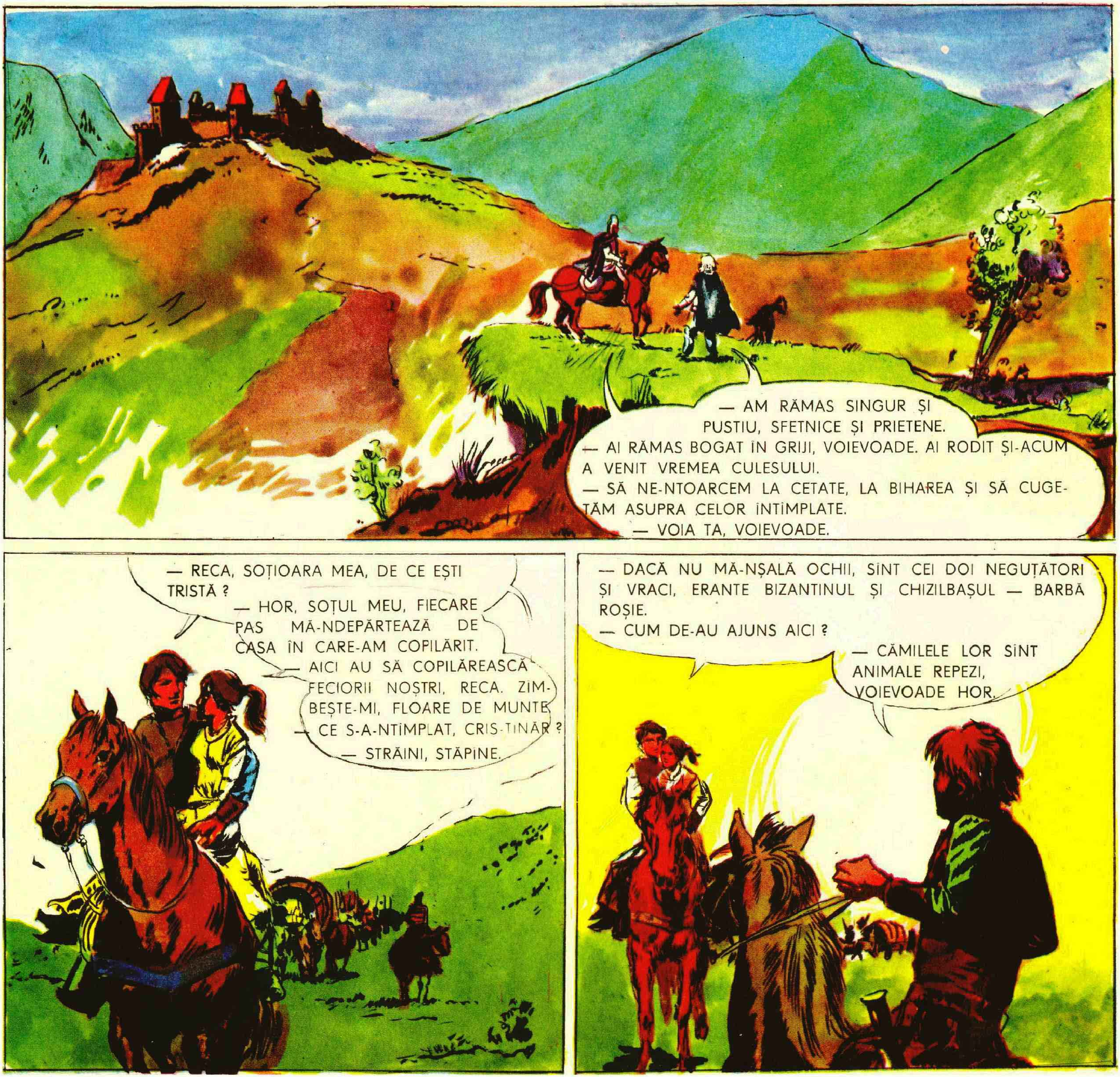
— AM RĂMAS SINGUR ȘI PUSTIU, SFETNICE ȘI PRIETENE.
— AI RĂMAS BOGAT ÎN GRIJI, VOIEVOADE. AI RODIT ȘI-ACUM A VENIT VREMEA CULESULUI.
— SĂ NE-NTOARCEM LA CETATE, LA BIHAREA ȘI SĂ CUGETĂM ASUPRA CELOR ÎNTÎMPLATE.
— VOIA TA, VOIEVOADE.
— RECA, SOȚIOARA MEA, DE CE EȘTI TRISTĂ ?
— HOR, SOȚUL MEU, FIECARE PAS MĂ-NDEPĂRTEAZĂ DE CASA ÎN CARE-AM COPILĂRIT.
— AICI AU SĂ COPILĂREASCĂ FECIORII NOȘTRI, RECA. ZÎMBEȘTE-MI, FLOARE DE MUNTE.
— CE S-A-NTÎMPLAT, CRIS-TINĂR ?
— STRĂINI, STĂPÎNE.
— DACĂ NU MĂ-NȘALĂ OCHII, SÎNT CEI DOI NEGUȚĂTORI ȘI VRACI, ERANTE BIZANTINUL ȘI CHIZILBAȘUL — BARBĂ ROȘIE.
— CUM DE-AU AJUNS AICI ?
— CĂMILELE LOR SÎNT ANIMALE REPEZI, VOIEVOADE HOR.

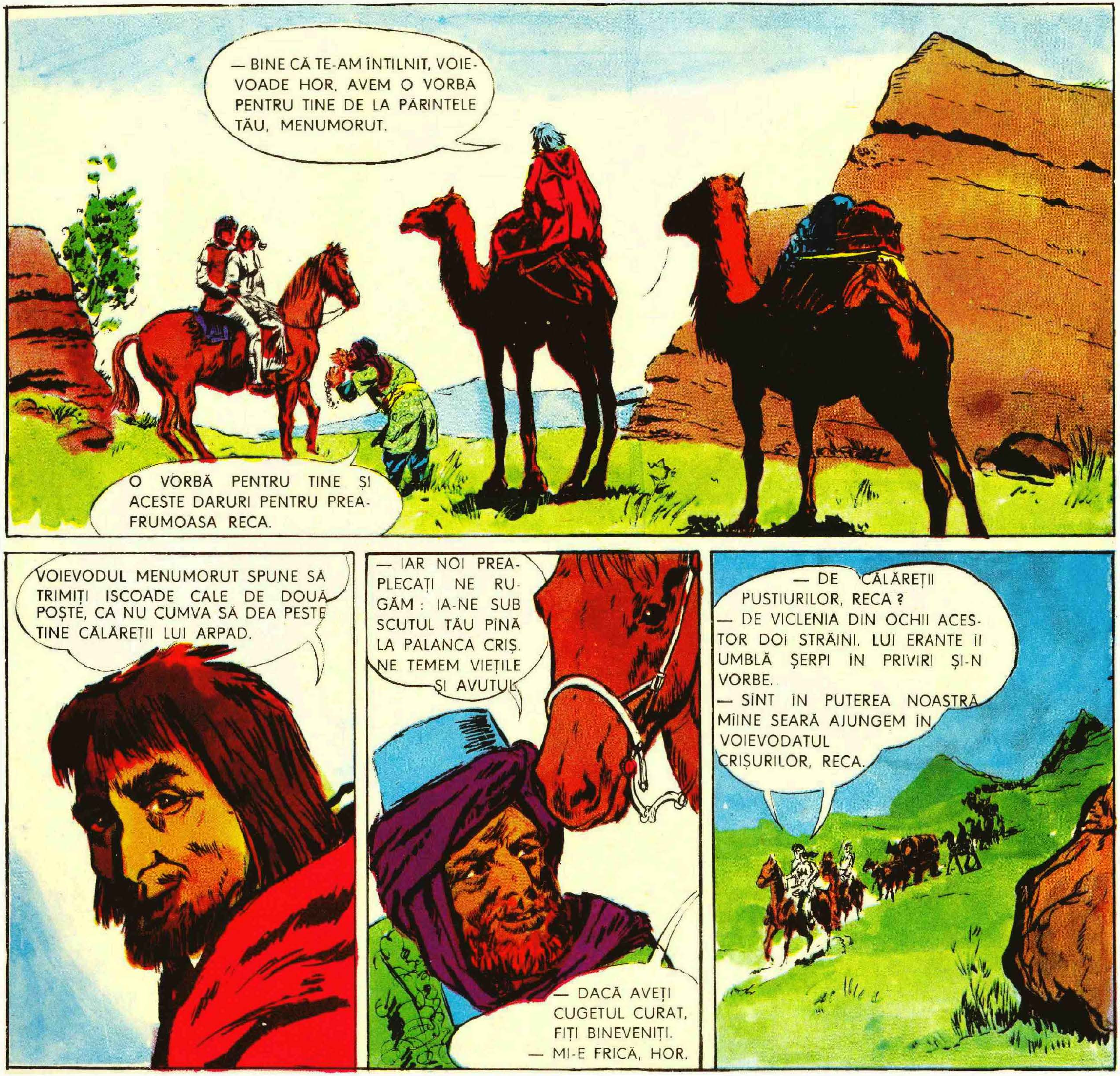
— BINE CĂ TE-AM ÎNTÎLNIT, VOIEVOADE HOR. AVEM O VORBĂ PENTRU TINE DE LA PĂRINTELE TĂU, MENUMORUT.
O VORBĂ PENTRU TINE ȘI ACESTE DARURI PENTRU PREAFRUMOASA RECA.
VOIEVODUL MENUMORUT SPUNE SĂ TRIMIȚI ISCOADE CALE DE DOUĂ POȘTE, CA NU CUMVA SĂ DEA PESTE TINE CĂLĂREȚII LUI ARPAD.
— IAR NOI PREAPLECAȚI NE RUGĂM : IA-NE SUB SCUTUL TĂU PÎNĂ LA PALANCA CRIȘ. NE TEMEM VIEȚILE ȘI AVUTUL.
— DACĂ AVEȚI CUGETUL CURAT, FIȚI BINEVENIȚI.
— MI-E FRICĂ, HOR.
— DE CĂLĂREȚII PUSTIURILOR, RECA ?
— DE VICLENIA DIN OCHII ACESTOR DOI STRĂINI. LUI ERANTE ÎI UMBLĂ ȘERPI ÎN PRIVIRI ȘI-N VORBE.
— SÎNT ÎN PUTEREA NOASTRĂ. MÎINE SEARĂ AJUNGEM ÎN VOIEVODATUL CRIȘURILOR, RECA.

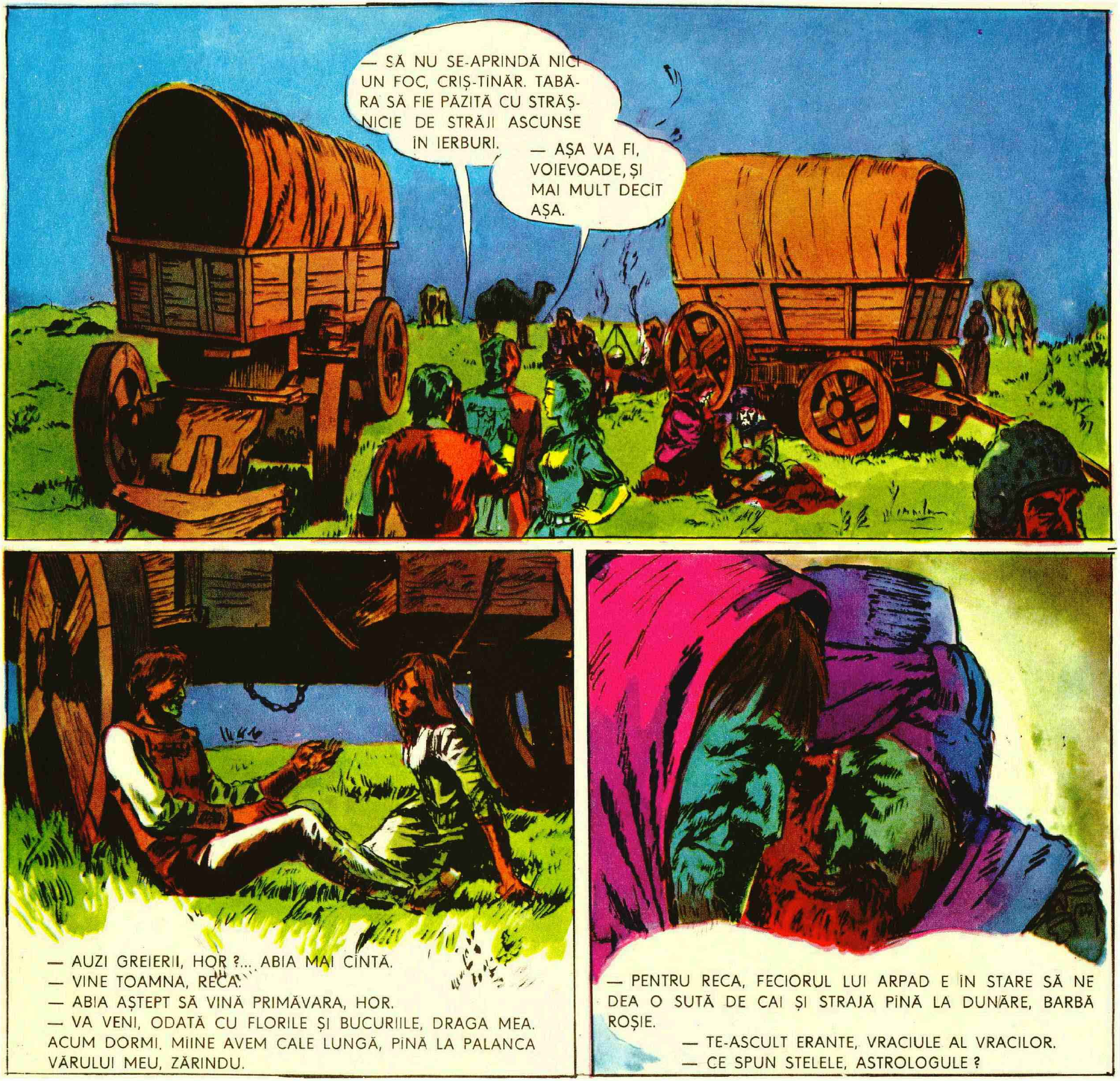
— SĂ NU SE-APRINDĂ NICI UN FOC, CRIȘ-TÎNĂR. TABĂRA SĂ FIE PĂZITĂ CU STRĂȘNICIE DE STRĂJI ASCUNSE ÎN IERBURI.
— AȘA VA FI, VOIEVOADE, ȘI MAI MULT DECÎT AȘA.
— AUZI GREIERII, HOR ?... ABIA MAI CÎNTĂ.
— VINE TOAMNA, RECA.
— ABIA AȘTEPT SĂ VINĂ PRIMĂVARA, HOR.
— VA VENI, ODATĂ CU FLORILE ȘI BUCURIILE, DRAGA MEA. ACUM DORMI. MÎINE AVEM CALE LUNGĂ, PÎNĂ LA PALANCA VĂRULUI MEU, ZĂRINDU.
— PENTRU RECA, FECIORUL LUI ARPAD E ÎN STARE SĂ NE DEA O SUTĂ DE CAI ȘI STRAJĂ PÎNĂ LA DUNĂRE, BARBĂ ROȘIE.
— TE-ASCULT ERANTE, VRACIULE AL VRACILOR.
— CE SPUN STELELE, ASTROLOGULE ?

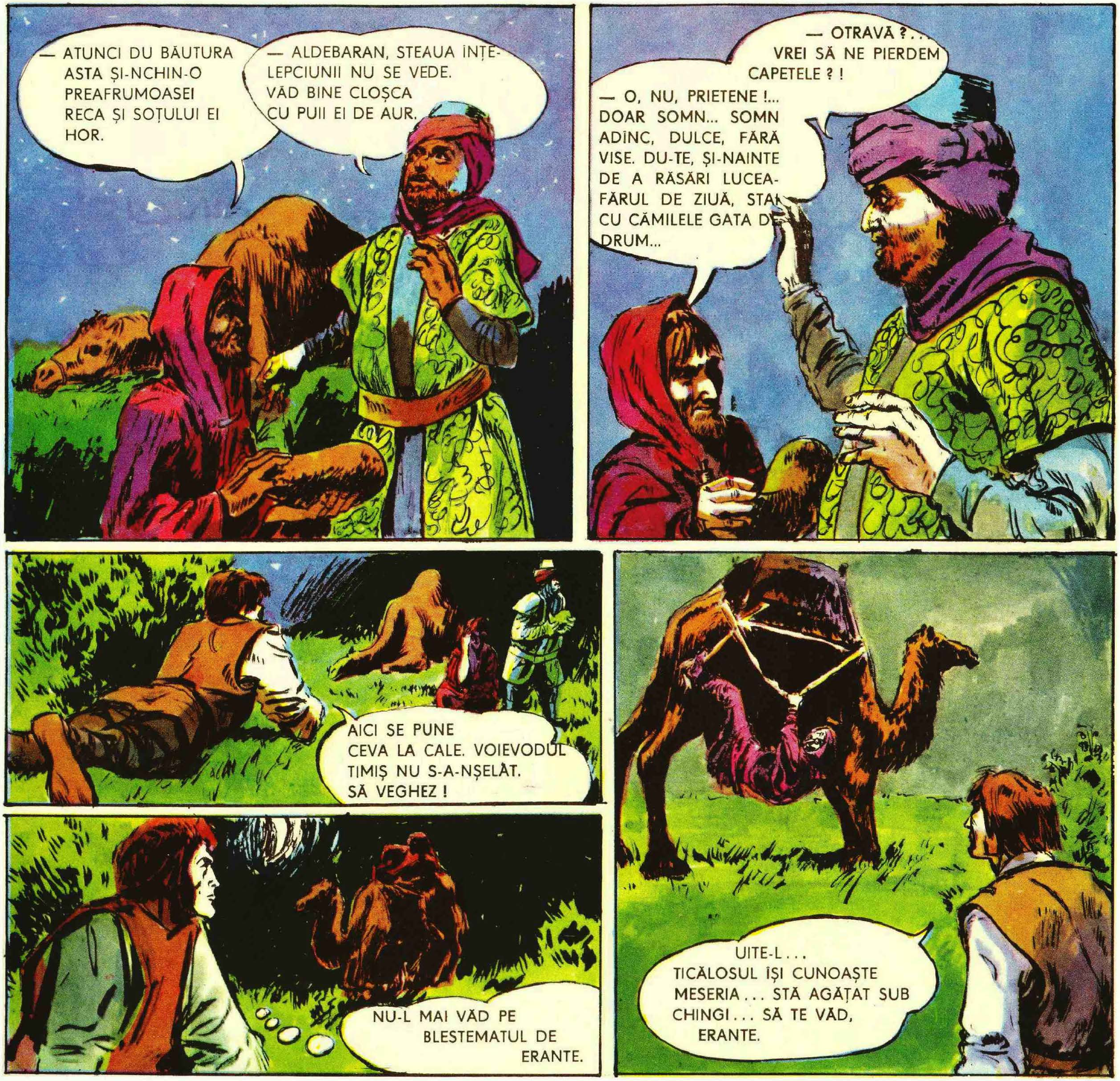
— ATUNCI DU BĂUTURA ASTA ȘI-NCHIN-O PREAFRUMOASEI RECA ȘI SOȚULUI EI HOR.
— ALDEBARAN, STEAUA ÎNȚELEPCIUNII NU SE VEDE. VĂD BINE CLOȘCA CU PUII EI DE AUR.
— OTRAVĂ ?... VREI SĂ NE PIERDEM CAPETELE ? !
— O, NU, PRIETENE !... DOAR SOMN... SOMN ADÎNC, DULCE, FĂRĂ VISE. DU-TE, ȘI-NAINTE DE A RĂSĂRI LUCEAFĂRUL DE ZIUĂ, STAI CU CĂMILELE GATA D DRUM...
AICI SE PUNE CEVA LA CALE. VOIEVODUL TIMIȘ NU S-A-NȘELAT. SĂ VEGHEZ !
NU-L MAI VĂD PE BLESTEMATUL DE ERANTE.
UITE-L... TICĂLOSUL ÎȘI CUNOAȘTE MESERIA... STĂ AGĂȚAT SUB CHINGI... SĂ TE VĂD, ERANTE.

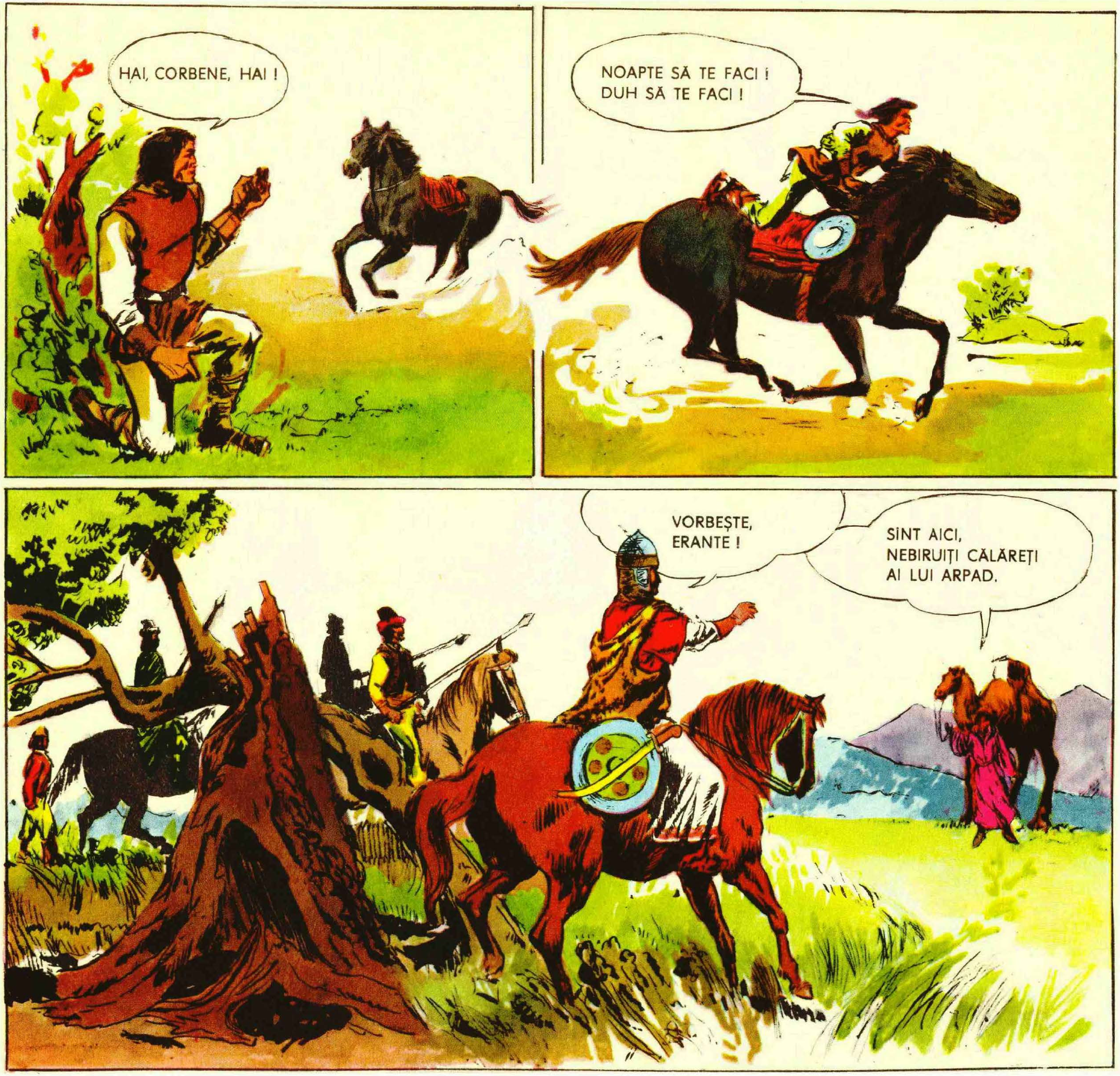
HAI, CORBENE, HAI !
NOAPTE SĂ TE FACI ! DUH SĂ TE FACI !
VORBEȘTE, ERANTE !
SÎNT AICI, NEBIRUIȚI CĂLĂREȚI AI LUI ARPAD.

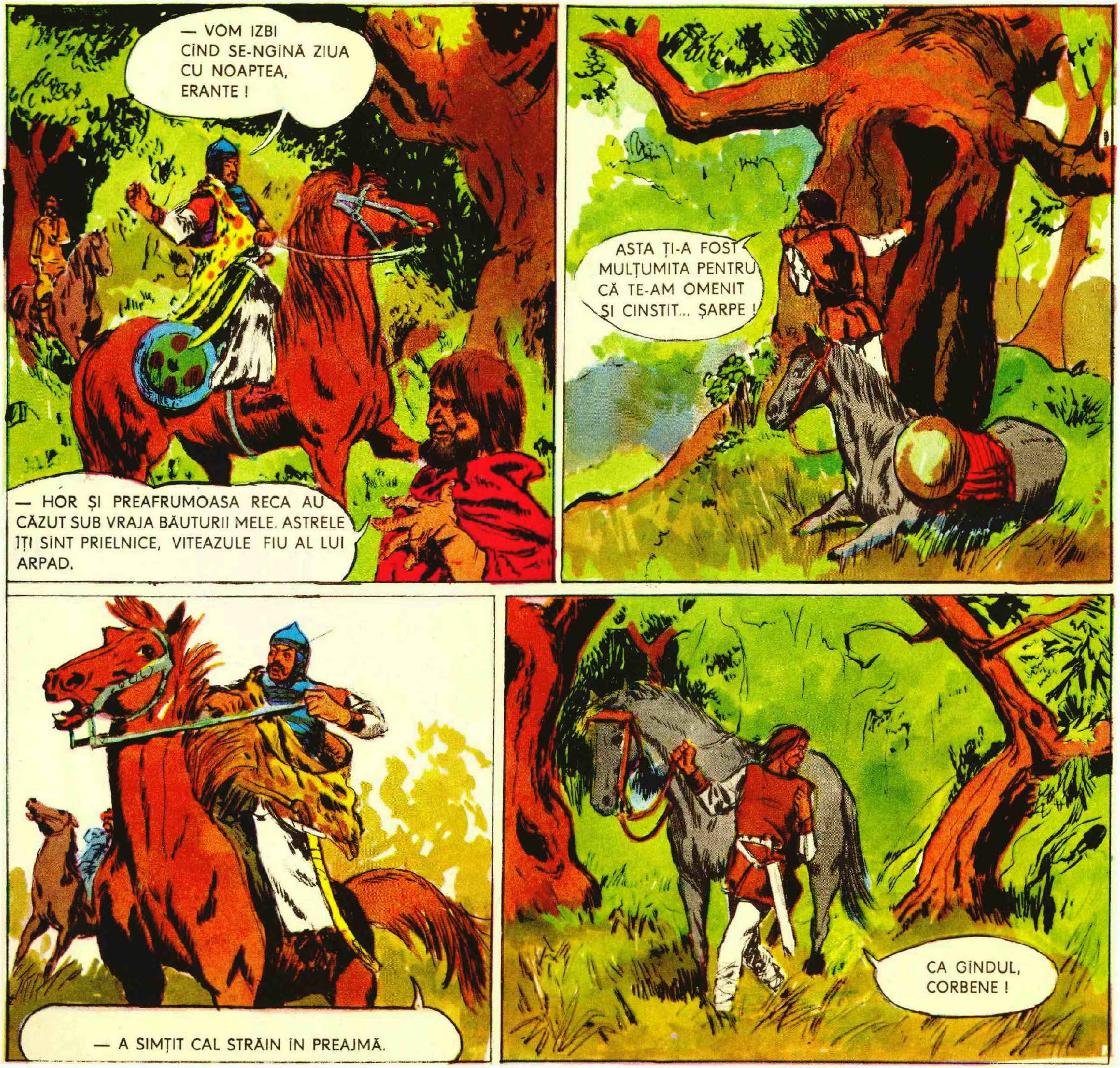
— VOM IZBI CÎND SE-NGÎNĂ ZIUA CU NOAPTEA, ERANTE !
— HOR ȘI PREAFRUMOASA RECA AU CĂZUT SUB VRAJA BĂUTURII MELE. ASTRELE ÎȚI SÎNT PRIELNICE, VITEAZULE FIU AL LUI ARPAD.
ASTA ȚI-A FOST MULȚUMITA PENTRU CĂ TE-AM OMENIT ȘI CINSTIT... ȘARPE !
— A SIMȚIT CAL STRĂIN ÎN PREAJMĂ.
CA GÎNDUL, CORBENE !

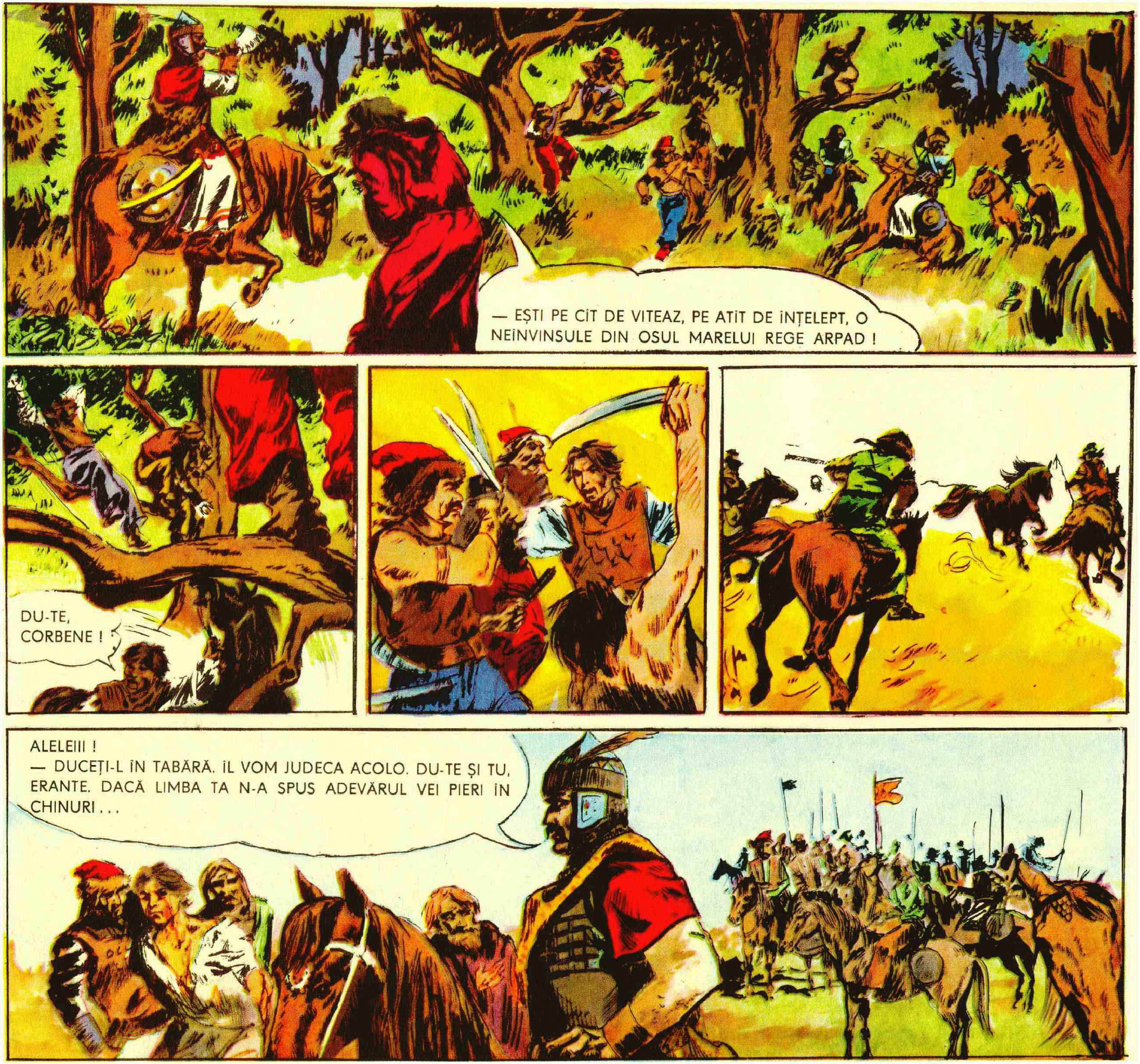
— EȘTI PE CÎT DE VITEAZ, PE ATÎT DE ÎNȚELEPT, O NEÎNVINSULE DIN OSUL MARELUI REGE ARPAD !
DU-TE, CORBENE !
ALELEIII !
— DUCEȚI-L ÎN TABĂRĂ. ÎL VOM JUDECA ACOLO. DU-TE ȘI TU, ERANTE. DACĂ LIMBA TA N-A SPUS ADEVĂRUL VEI PIERI ÎN CHINURI . . .

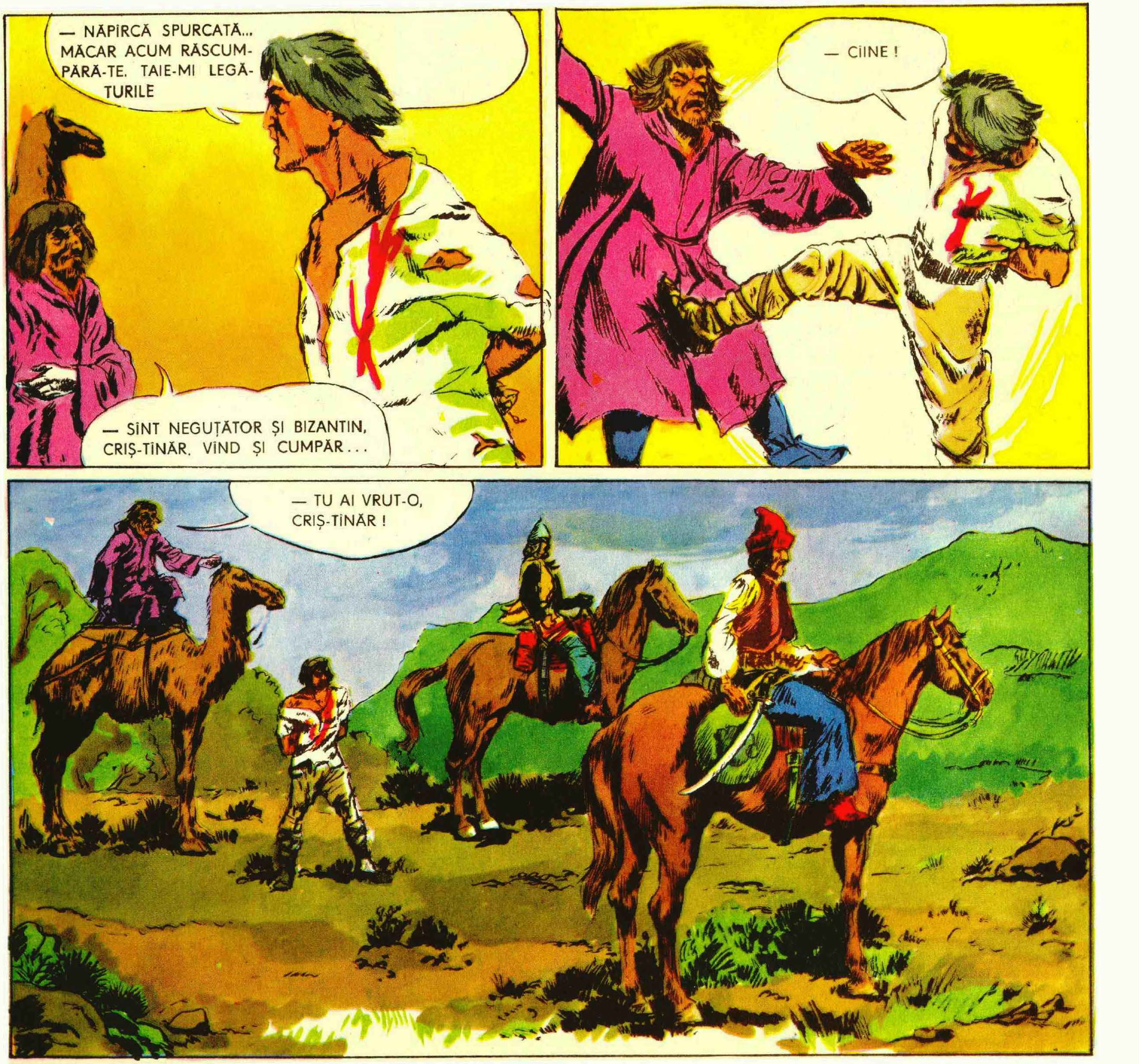
— NĂPÎRCĂ SPURCATĂ... MĂCAR ACUM RĂSCUMPĂRĂ-TE. TAIE-MI LEGĂTURILE
— SÎNT NEGUȚĂTOR ȘI BIZANTIN, CRIȘ-TÎNĂR. VÎND ȘI CUMPĂR...
— CÎINE !
— TU AI VRUT-O, CRIȘ-TÎNĂR !

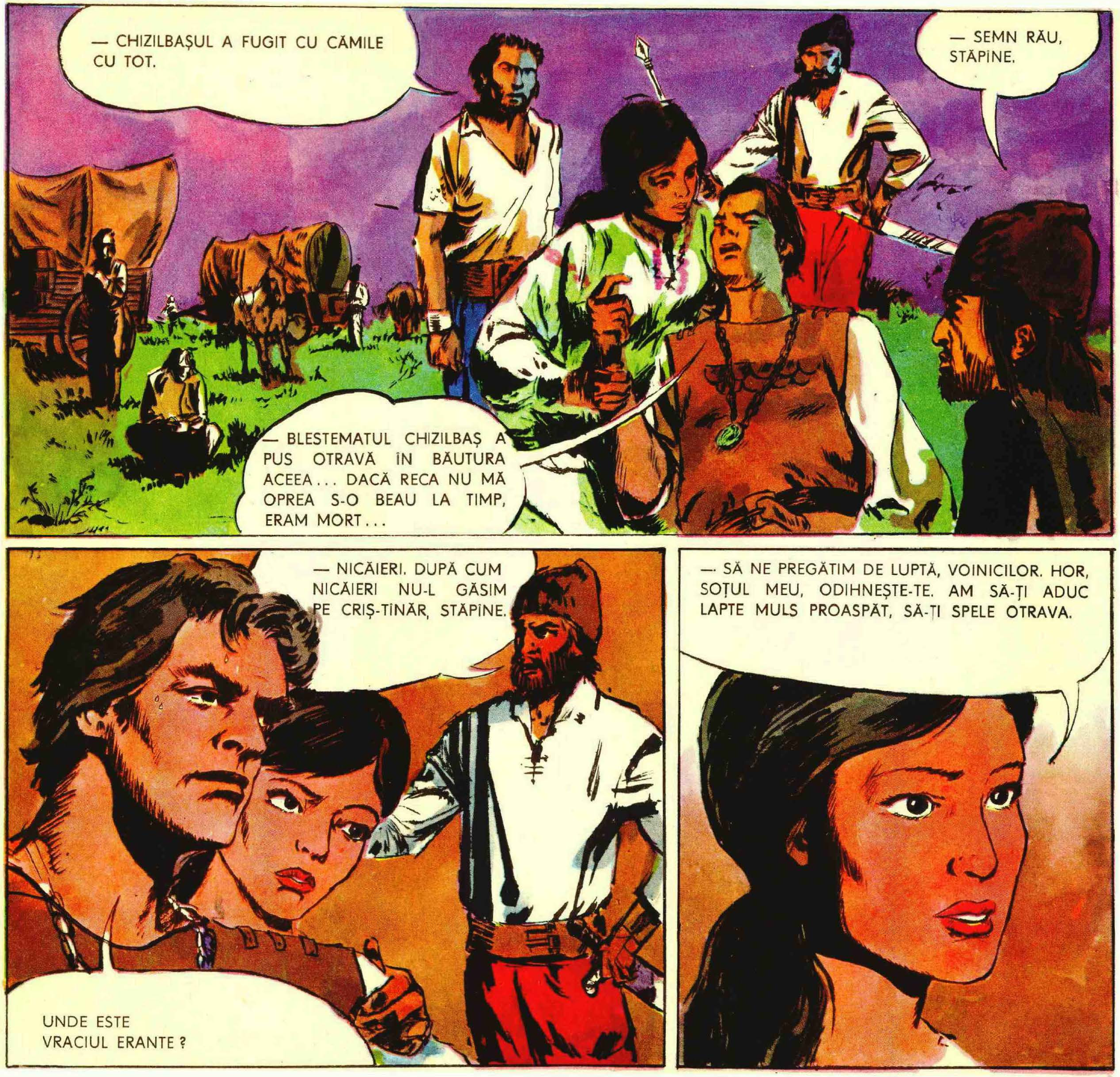
— CHIZILBAȘUL A FUGIT CU CĂMILE CU TOT.
— SEMN RĂU, STĂPÎNE.
— BLESTEMATUL CHIZILBAȘ A PUS OTRAVĂ ÎN BĂUTURA ACEEA... DACĂ RECA NU MĂ OPREA S-O BEAU LA TIMP, ERAM MORT...
— NICĂIERI. DUPĂ CUM NICĂIERI NU-L GĂSIM PE CRIȘ-TÎNĂR, STĂPÎNE.
UNDE ESTE VRACIUL ERANTE ?
— SĂ NE PREGĂTIM DE LUPTĂ, VOINICILOR. HOR, SOȚUL MEU, ODIHNEȘTE-TE. AM SĂ-ȚI ADUC LAPTE MULS PROASPĂT, SĂ-ȚI SPELE OTRAVA.

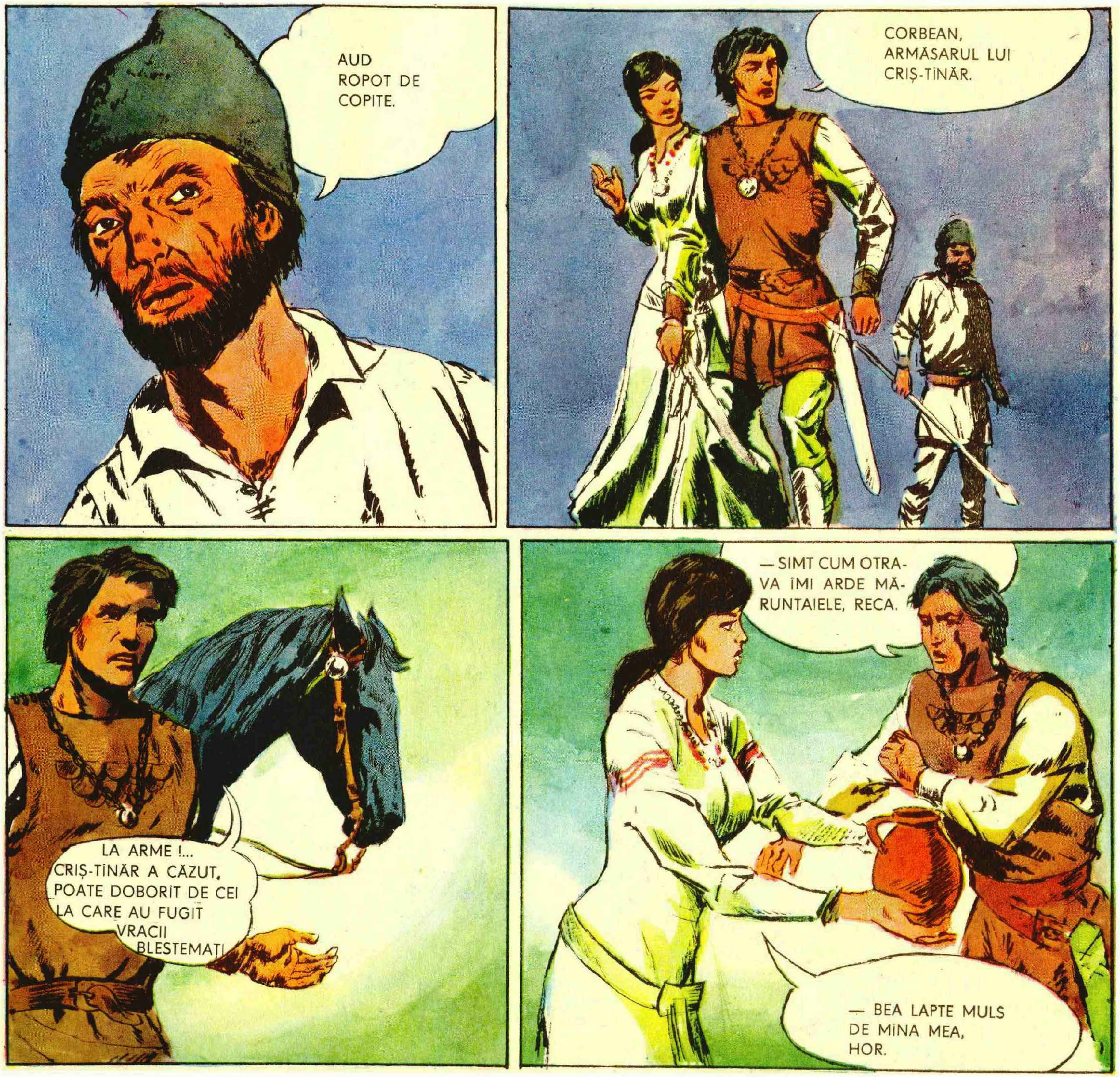
AUD ROPOT DE COPITE.
CORBEAN, ARMĂSARUL LUI CRIȘ-TÎNĂR.
LA ARME !... CRIȘ-TÎNĂR A CĂZUT, POATE DOBORÎT DE CEI LA CARE AU FUGIT VRACII BLESTEMAȚI!
— SIMT CUM OTRAVA ÎMI ARDE MĂRUNTAIELE, RECA.
— BEA LAPTE MULS DE MÎNA MEA, HOR.

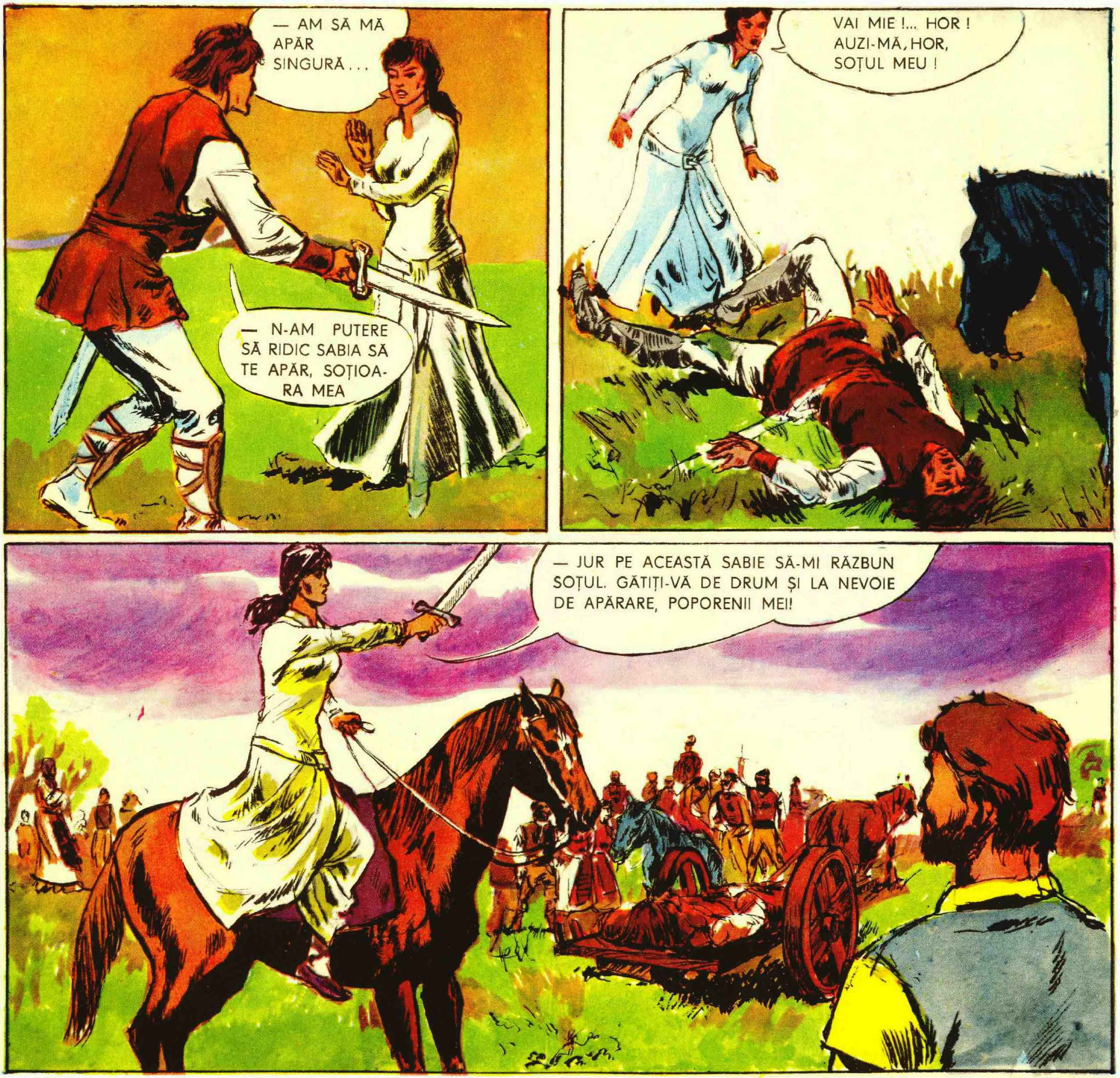
— AM SĂ MĂ APĂR SINGURĂ . . .
— N-AM PUTERE SĂ RIDIC SABIA SĂ TE APĂR, SOȚIOARA MEA
VAI MIE !... HOR ! AUZI-MĂ, HOR, SOȚUL MEU !
— JUR PE ACEASTĂ SABIE SĂ-MI RĂZBUN SOȚUL. GĂTIȚI-VĂ DE DRUM ȘI LA NEVOIE DE APĂRARE, POPORENII MEI!

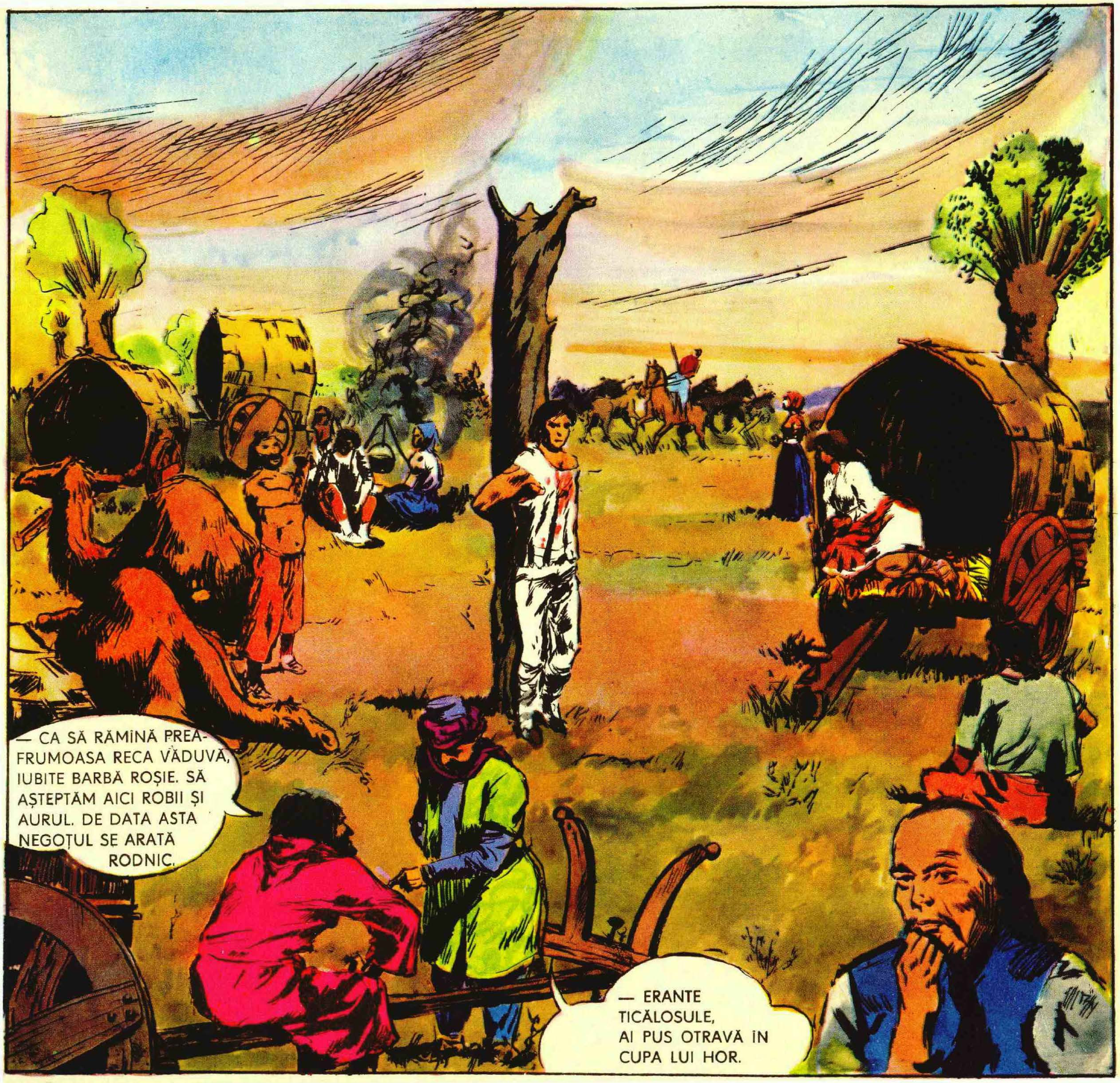
— CA SĂ RĂMÎNĂ PREAFRUMOASA RECA VĂDUVĂ, IUBITE BARBĂ ROȘIE. SĂ AȘTEPTĂM AICI ROBII ȘI AURUL. DE DATA ASTA NEGOȚUL SE ARATĂ RODNIC.
— ERANTE TICĂLOSULE, AI PUS OTRAVĂ ÎN CUPA LUI HOR.

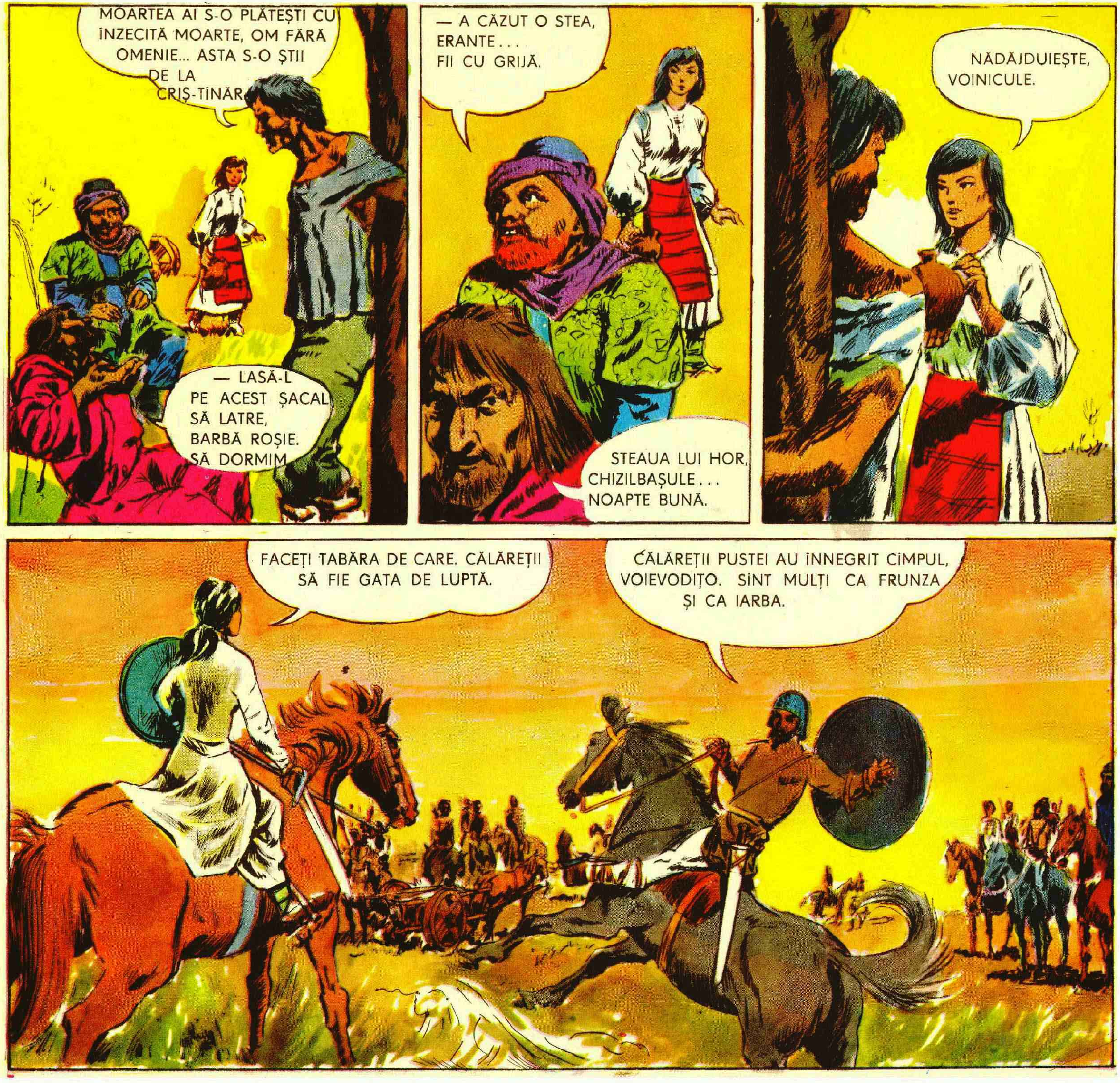
MOARTEA AI S-O PLĂTEȘTI CU ÎNZECITĂ MOARTE, OM FĂRĂ OMENIE... ASTA S-O ȘTII DE LA CRIȘ-TÎNĂR.
— LASĂ-L PE ACEST ȘACAL SĂ LATRE, BARBĂ ROȘIE. SĂ DORMIM.
— A CĂZUT O STEA, ERANTE... FII CU GRIJĂ.
STEAUA LUI HOR, CHIZILBAȘULE... NOAPTE BUNĂ.
NĂDĂJDUIEȘTE, VOINICULE.
FACEȚI TABĂRA DE CARE. CĂLĂREȚII SĂ FIE GATA DE LUPTĂ.
CĂLĂREȚII PUSTEI AU ÎNNEGRIT CÎMPUL, VOIEVODIȚO. SÎNT MULȚI CA FRUNZA ȘI CA IARBA.

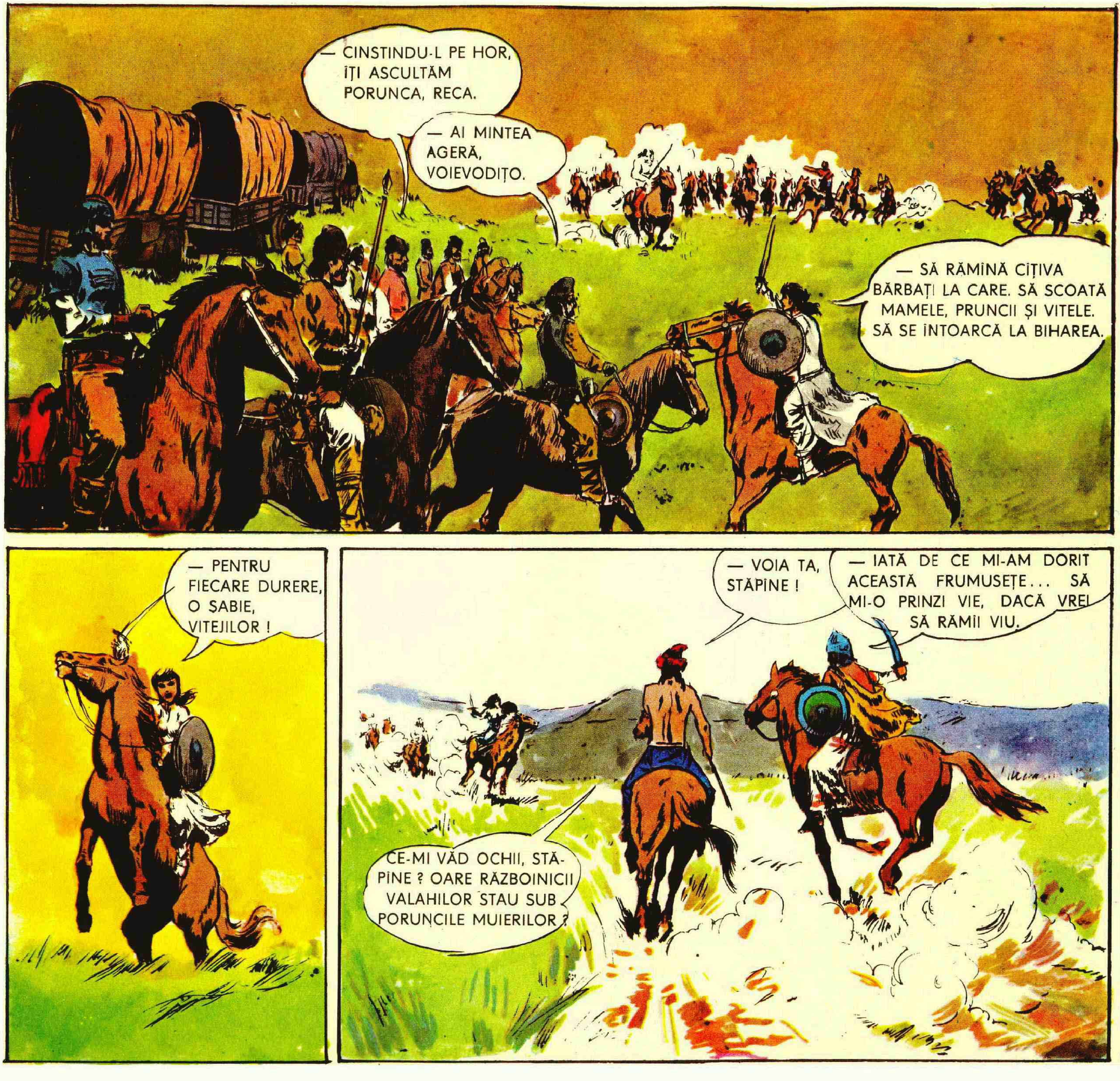
— CINSTINDU-L PE HOR, ÎȚI ASCULTĂM PORUNCA, RECA.
— AI MINTEA AGERĂ, VOIEVODIȚO.
— SĂ RĂMÎNĂ CÎȚIVA BĂRBAȚI LA CARE. SĂ SCOATĂ MAMELE, PRUNCII ȘI VITELE. SĂ SE ÎNTOARCĂ LA BIHAREA.
— PENTRU FIECARE DURERE, O SABIE, VITEJILOR !
— IATĂ DE CE MI-AM DORIT ACEASTĂ FRUMUSEȚE... SĂ MI-O PRINZI VIE, DACĂ VREI SĂ RĂMÎI VIU.
— VOIA TA, STĂPÎNE !
CE-MI VĂD OCHII, STĂPÎNE ? OARE RĂZBOINICII VALAHILOR STAU SUB PORUNCILE MUIERILOR ?

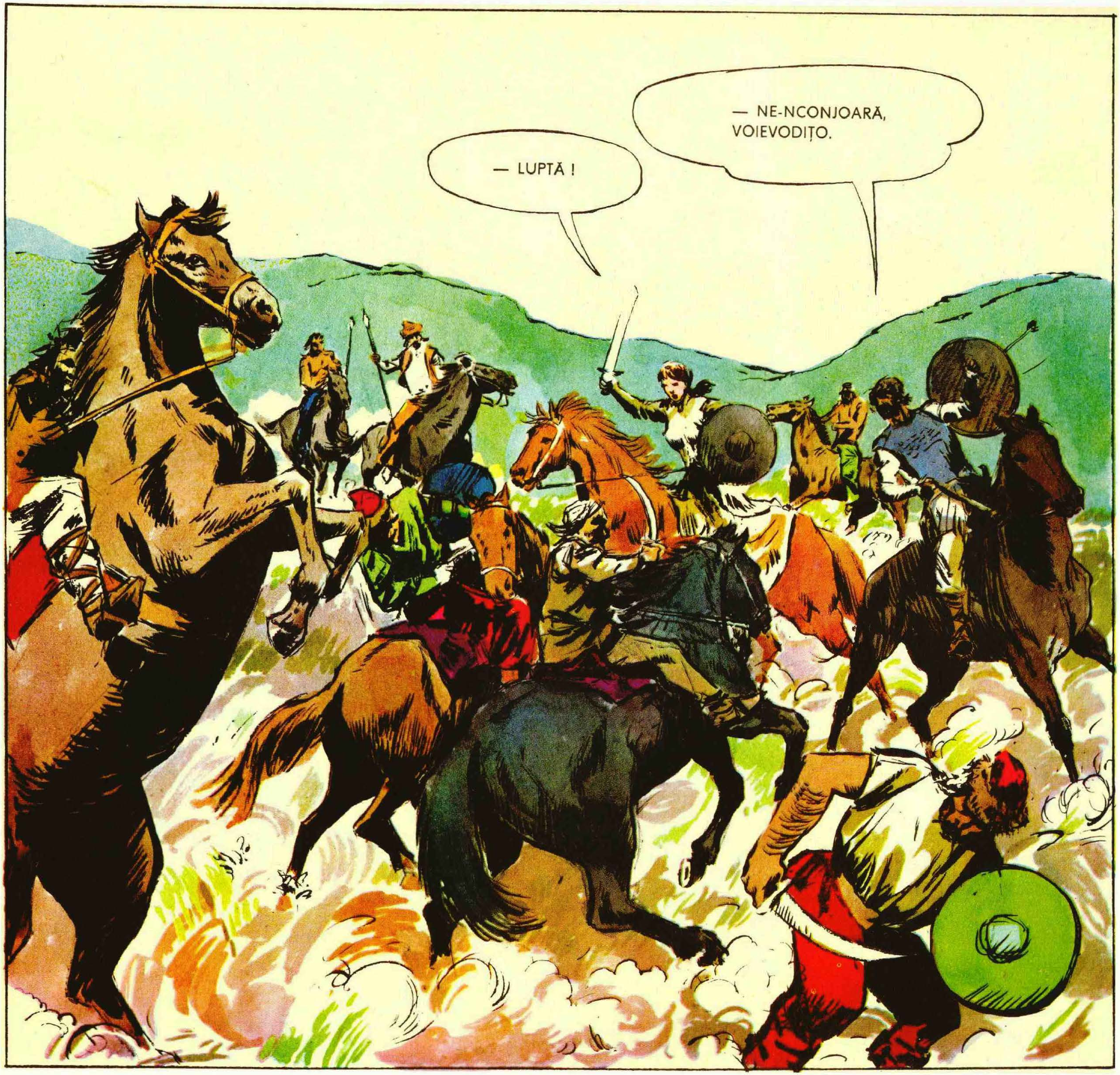
— LUPTĂ !
— NE-NCONJOARĂ, VOIEVODIȚO.

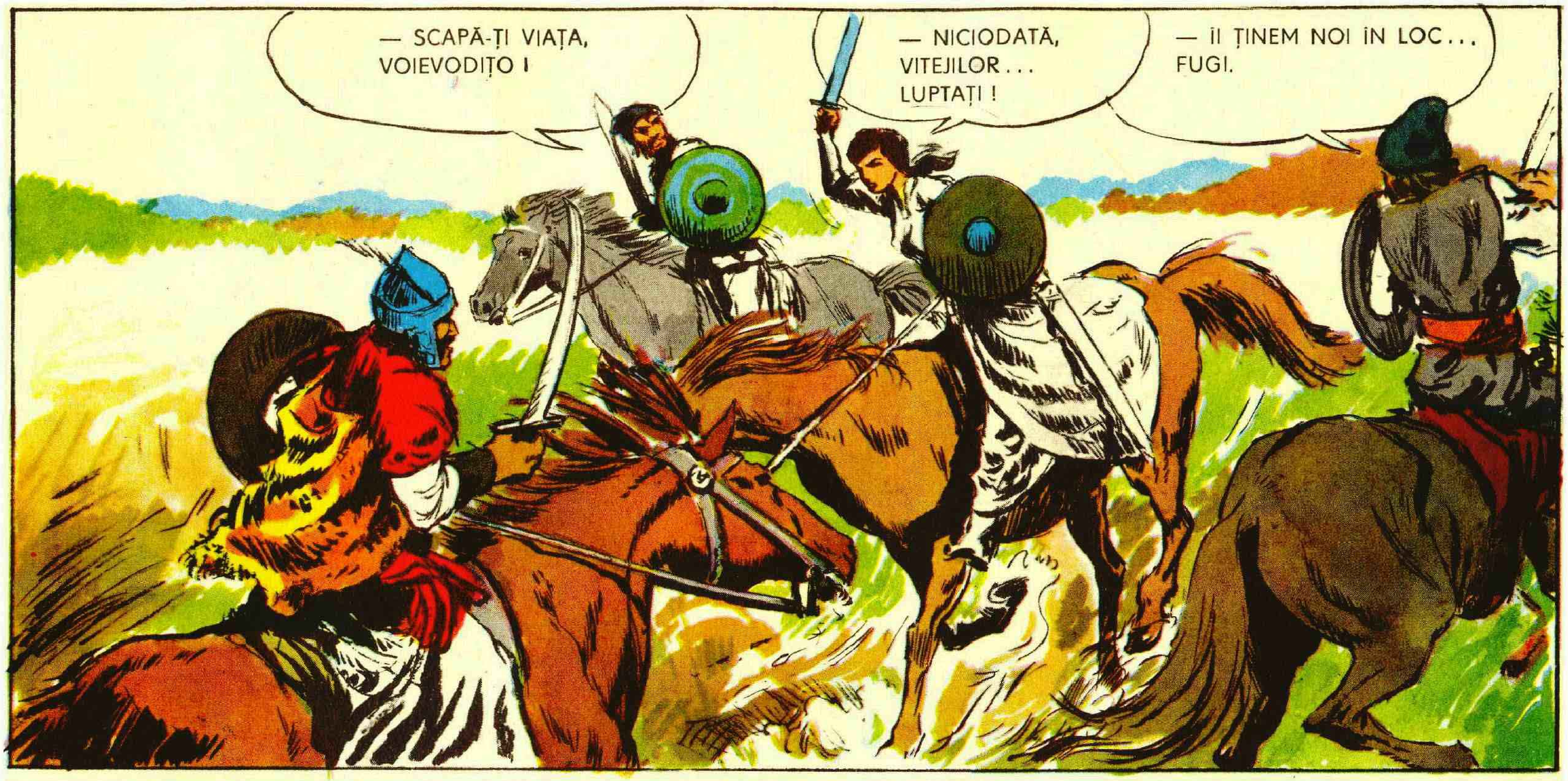
— SCAPĂ-ȚI VIAȚA, VOIEVODIȚO !
— NICIODATĂ, VITEJILOR... LUPTAȚI !
— ÎI ȚINEM NOI ÎN LOC... FUGI.

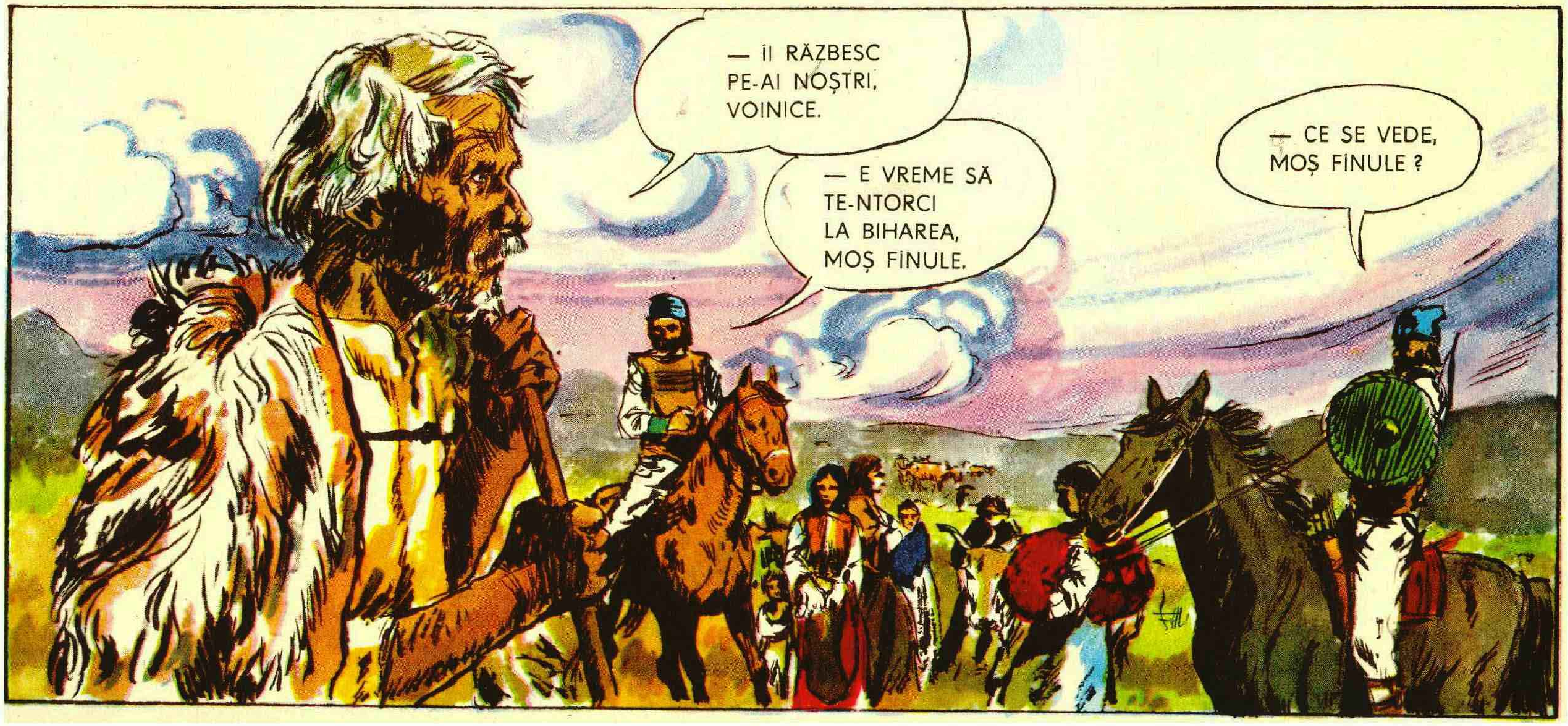
— ÎI RĂZBESC PE-AI NOȘTRI, VOINICE.
— E VREME SĂ TE-NTORCI LA BIHAREA, MOȘ FINULE.
— CE SE VEDE, MOȘ FINULE ?

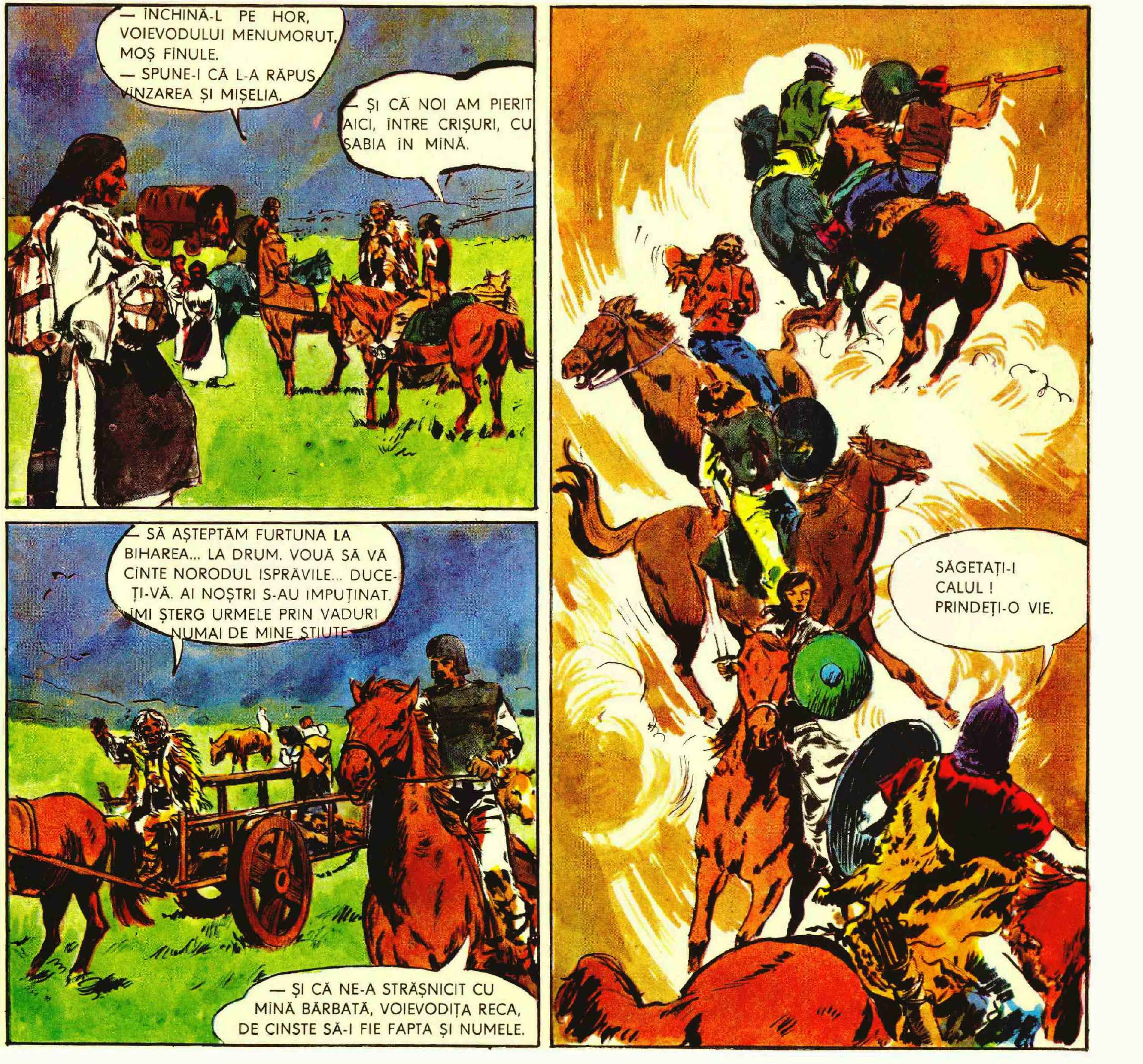
— ÎNCHINĂ-L PE HOR, VOIEVODULUI MENUMORUT, MOȘ FINULE. — SPUNE-I CĂ L-A RĂPUS VÎNZAREA ȘI MIȘELIA.
— ȘI CĂ NOI AM PIERIT AICI, ÎNTRE CRIȘURI, CU SABIA ÎN MÎNĂ.
— SĂ AȘTEPTĂM FURTUNA LA BIHAREA... LA DRUM. VOUĂ SĂ VĂ CÎNTE NORODUL ISPRĂVILE... DUCEȚI-VĂ. AI NOȘTRI S-AU IMPUȚINAT. ÎMI ȘTERG URMELE PRIN VADURI NUMAI DE MINE ȘTIUTE...
— ȘI CĂ NE-A STRĂȘNICIT CU MÎNĂ BĂRBATĂ, VOIEVODIȚA RECA, DE CINSTE SĂ-I FIE FAPTA ȘI NUMELE.
SĂGETAȚI-I CALUL ! PRINDEȚI-O VIE.

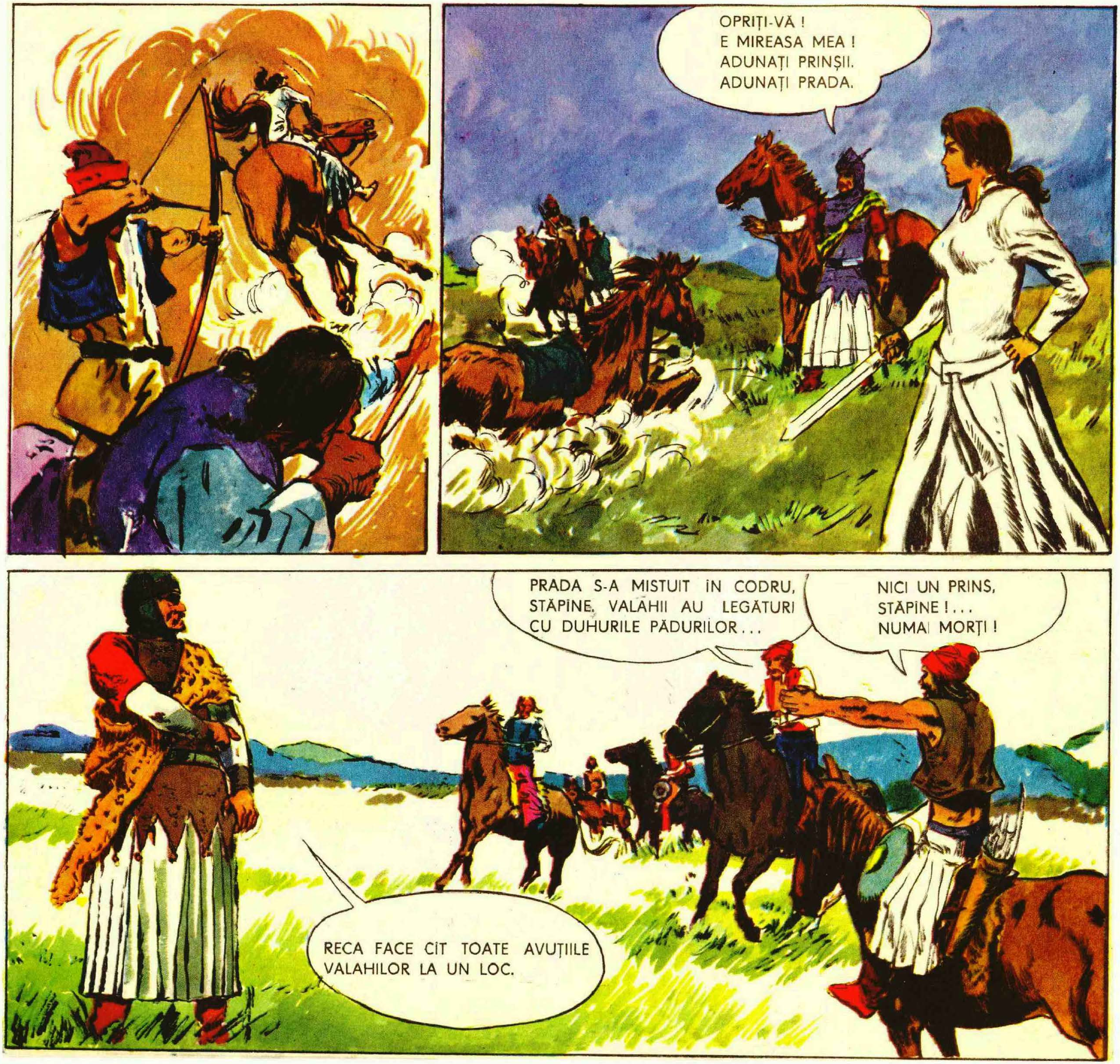
OPRIȚI-VĂ !
E MIREASA MEA !
ADUNAȚI PRINȘII.
ADUNAȚI PRADA.
PRADA S-A MISTUIT ÎN CODRU,
STĂPÎNE, VALAHII AU LEGĂTURI
CU DUHURILE PĂDURILOR...
NICI UN PRINS,
STĂPÎNE ! ...
NUMAI MORȚI !
RECA FACE CÎT TOATE AVUȚIILE
VALAHILOR LA UN LOC.

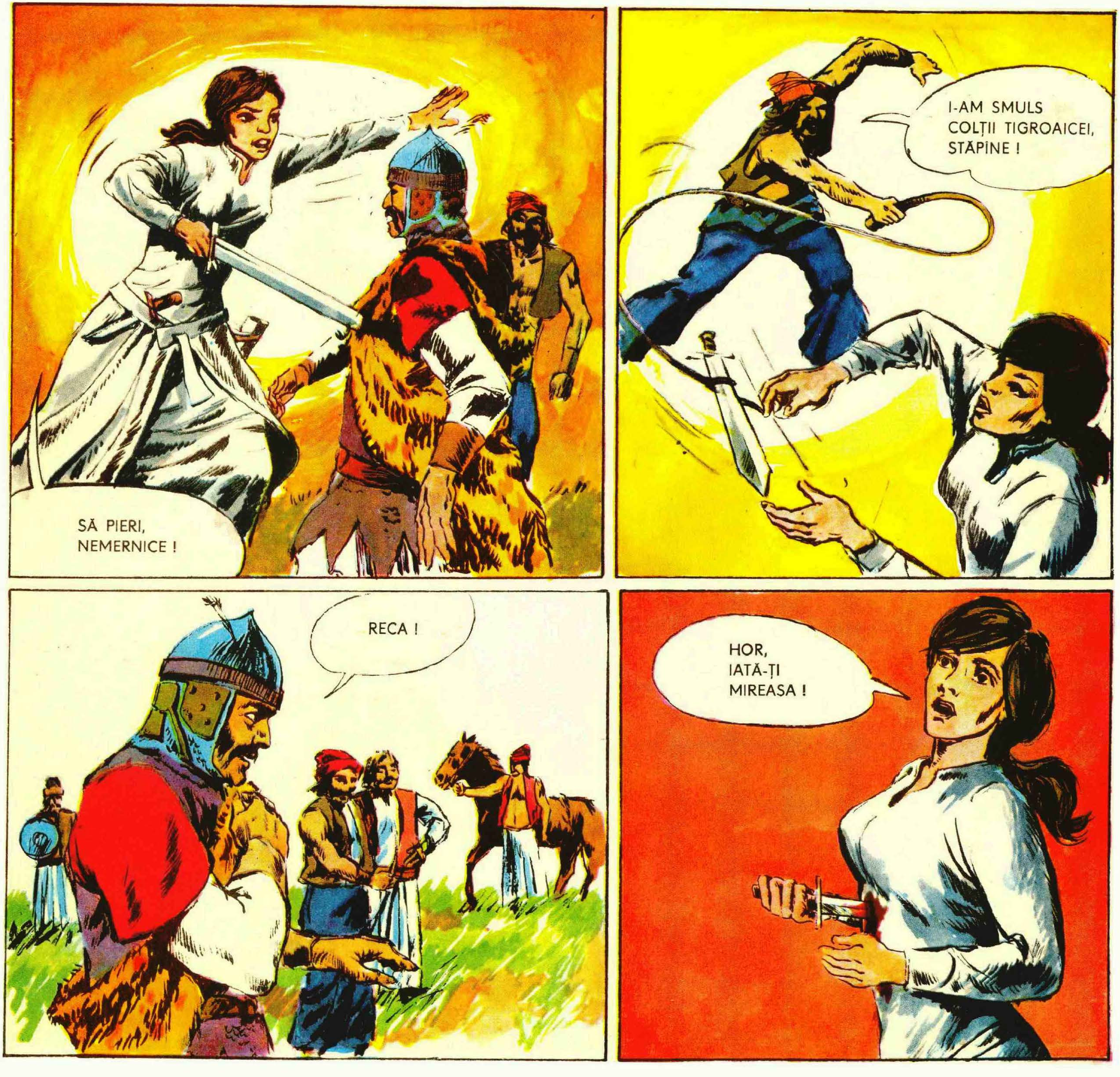
SĂ PIERI,
NEMERNICE !
I-AM SMULS
COLȚII TIGROAICEI,
STĂPÎNE !
RECA !
HOR,
IATĂ-ȚI
MIREASA !

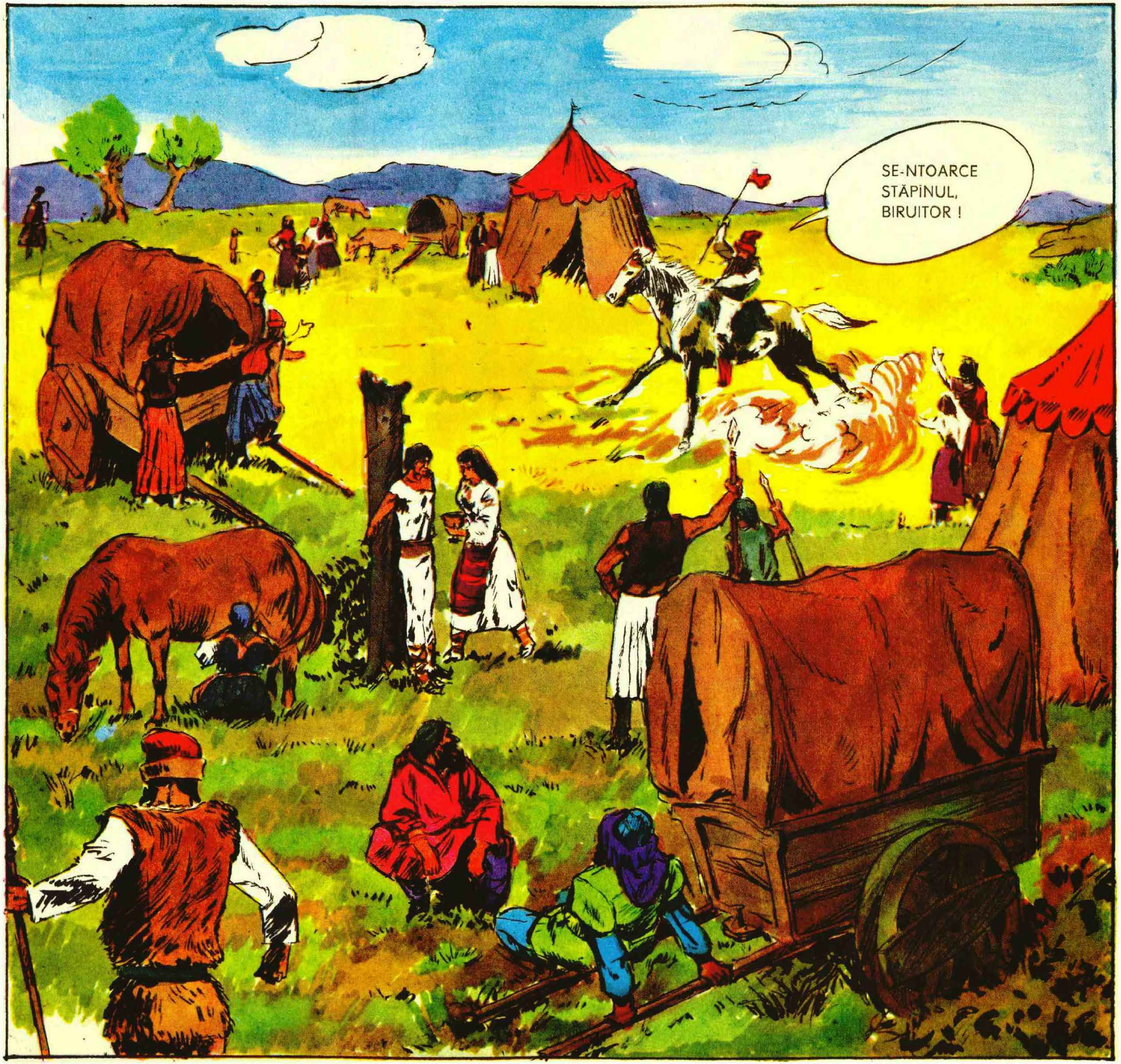
SE-NTOARCE STĂPÎNUL, BIRUITOR !

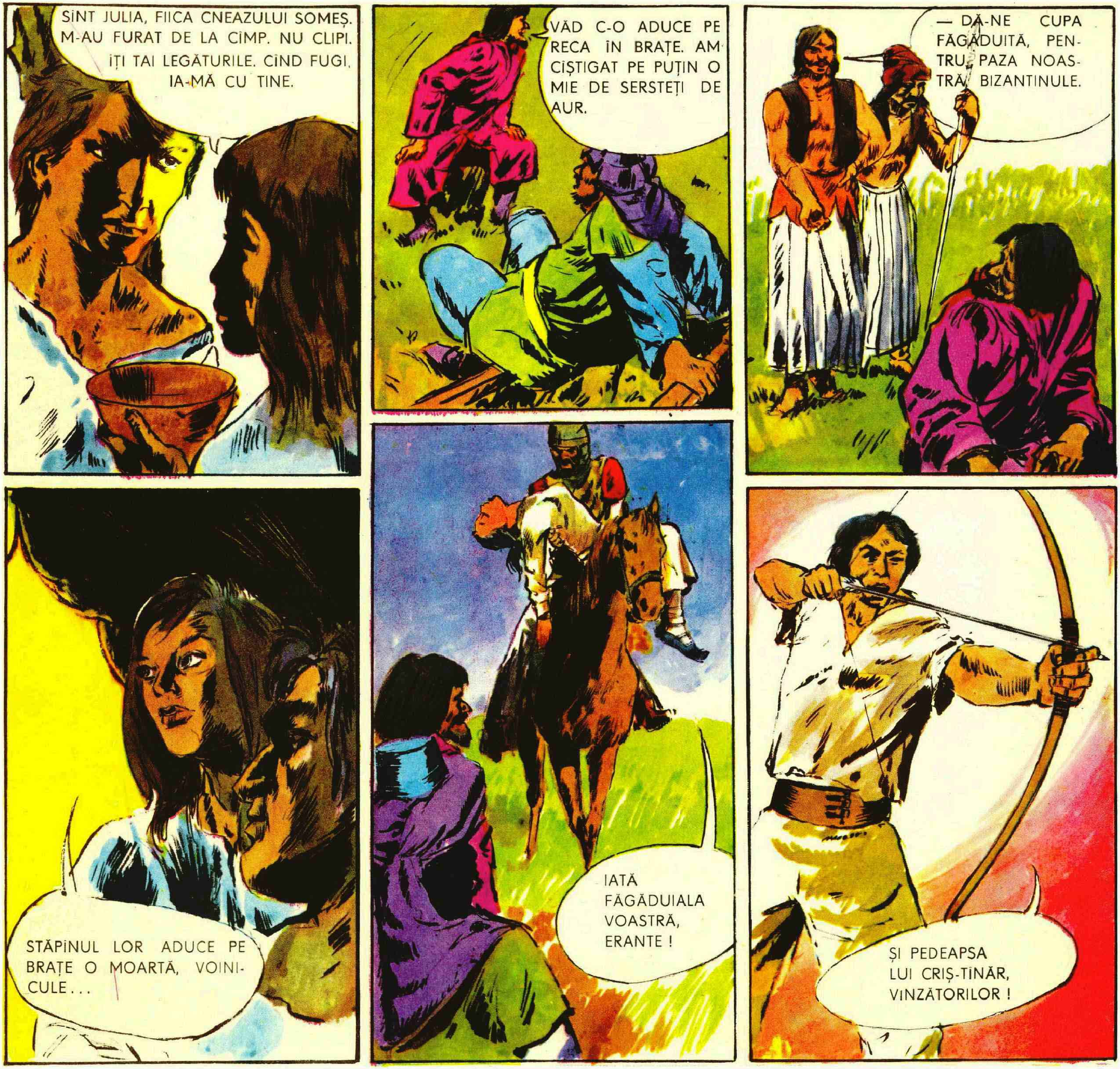
SÎNT JULIA, FIICA CNEAZULUI SOMEȘ. M-AU FURAT DE LA CÎMP. NU CLIPI. IȚI TAI LEGĂTURILE. CÎND FUGI, IA-MĂ CU TINE.
VĂD C-O ADUCE PE RECA ÎN BRAȚE. AM CÎȘTIGAT PE PUȚIN O MIE DE SERSTEȚI DE AUR.
— DĂ-NE CUPA FĂGĂDUITĂ, PENTRU PAZA NOASTRĂ, BIZANTINULE.
STĂPÎNUL LOR ADUCE PE BRAȚE O MOARTĂ, VOINICULE...
IATĂ FĂGĂDUIALA VOASTRĂ, ERANTE !
ȘI PEDEAPSA LUI CRIȘ-TÎNĂR, VÎNZĂTORILOR !

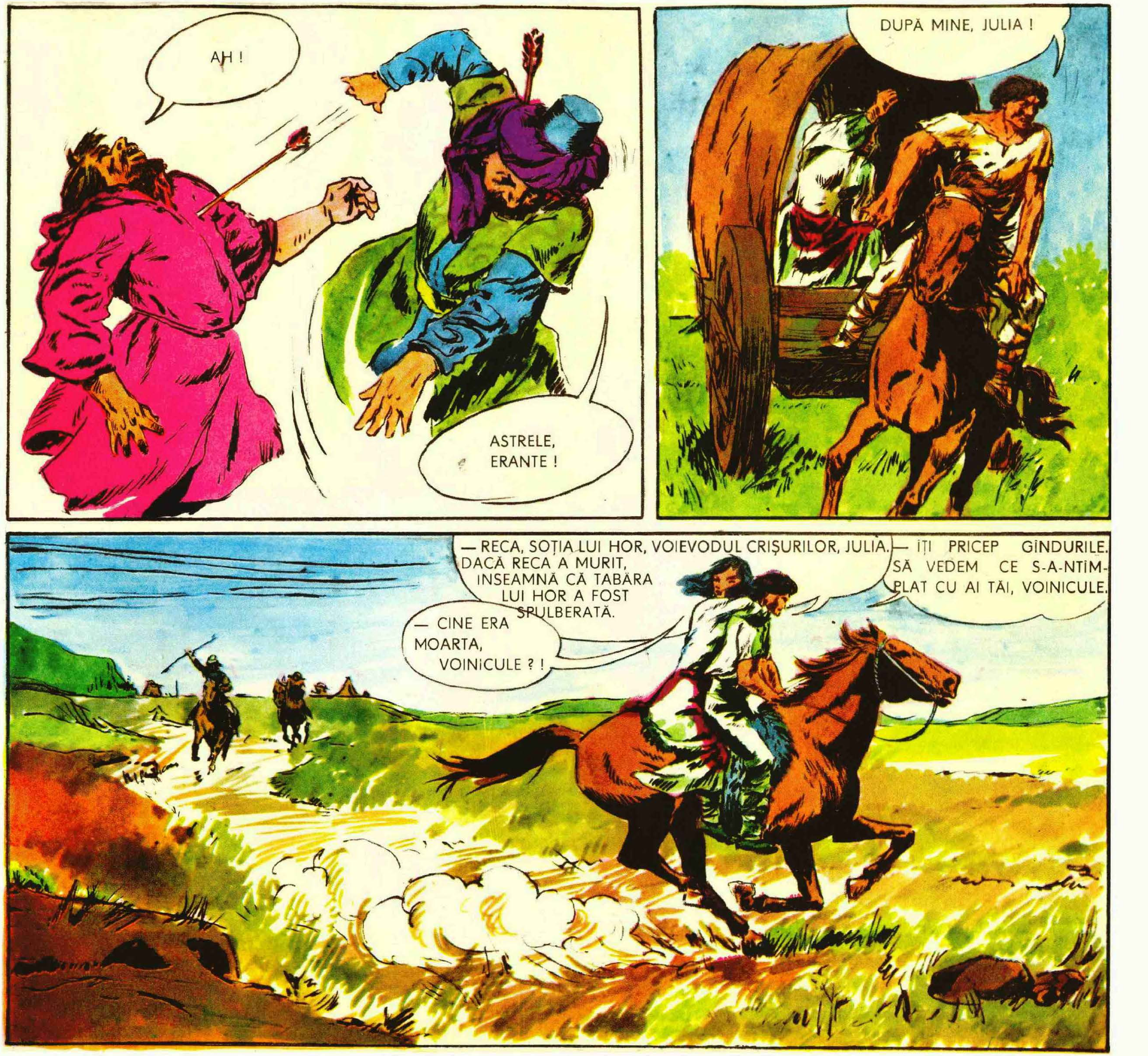
AH !
ASTRELE, ERANTE !
DUPĂ MINE, JULIA !
— CINE ERA MOARTA, VOINICULE ? !
— RECA, SOȚIA LUI HOR, VOIEVODUL CRIȘURILOR, JULIA. DACĂ RECA A MURIT, INSEAMNĂ CĂ TABĂRA LUI HOR A FOST SPULBERATĂ.
— IȚI PRICEP GÎNDURILE. SĂ VEDEM CE S-A-NTÎMPLAT CU AI TĂI, VOINICULE.

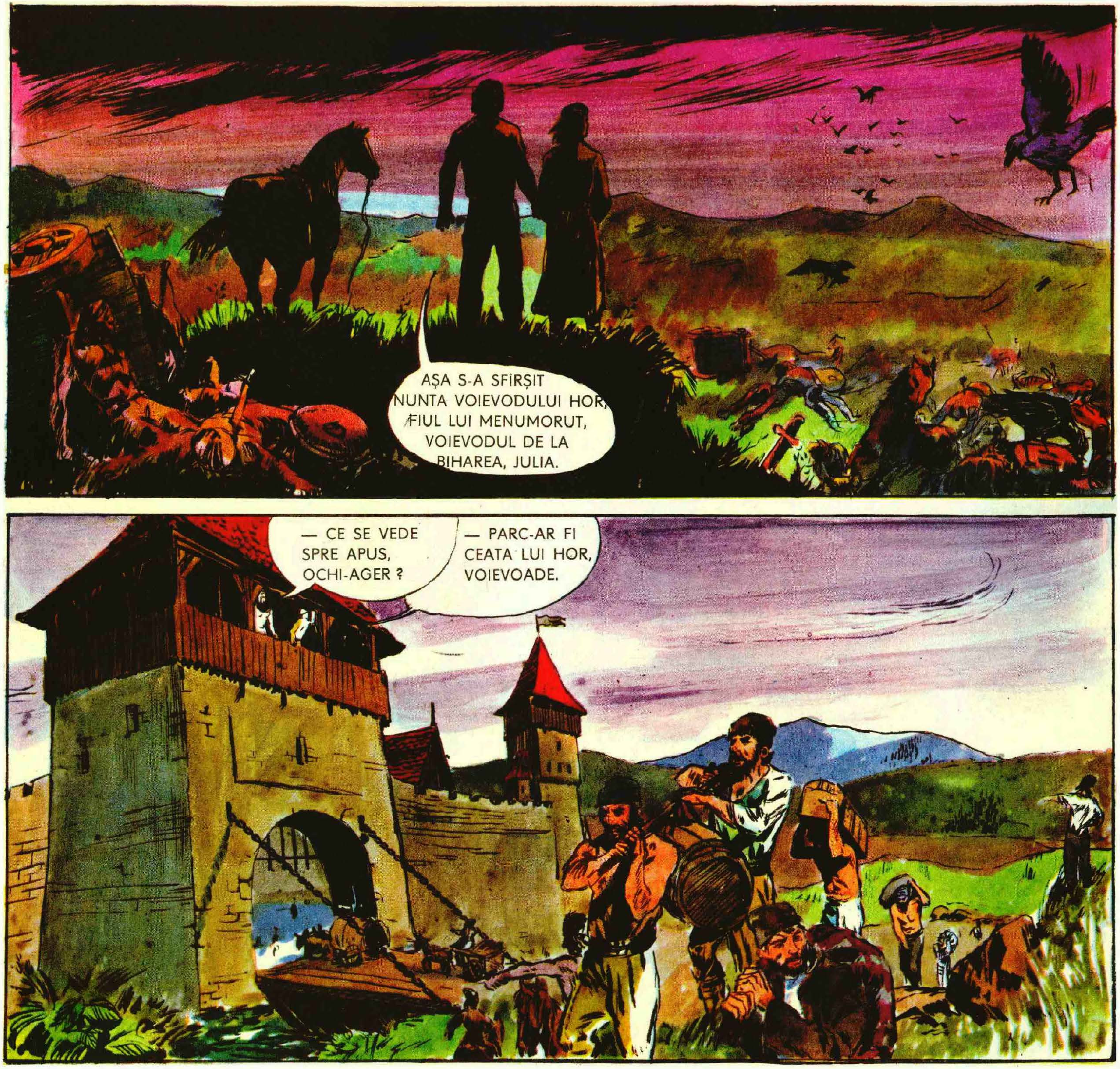
AȘA S-A SFÎRȘIT NUNTA VOIEVODULUI HOR, FIUL LUI MENUMORUT, VOIEVODUL DE LA BIHAREA, JULIA.
— CE SE VEDE SPRE APUS, OCHI-AGER ?
— PARC-AR FI CEATA LUI HOR, VOIEVOADE.

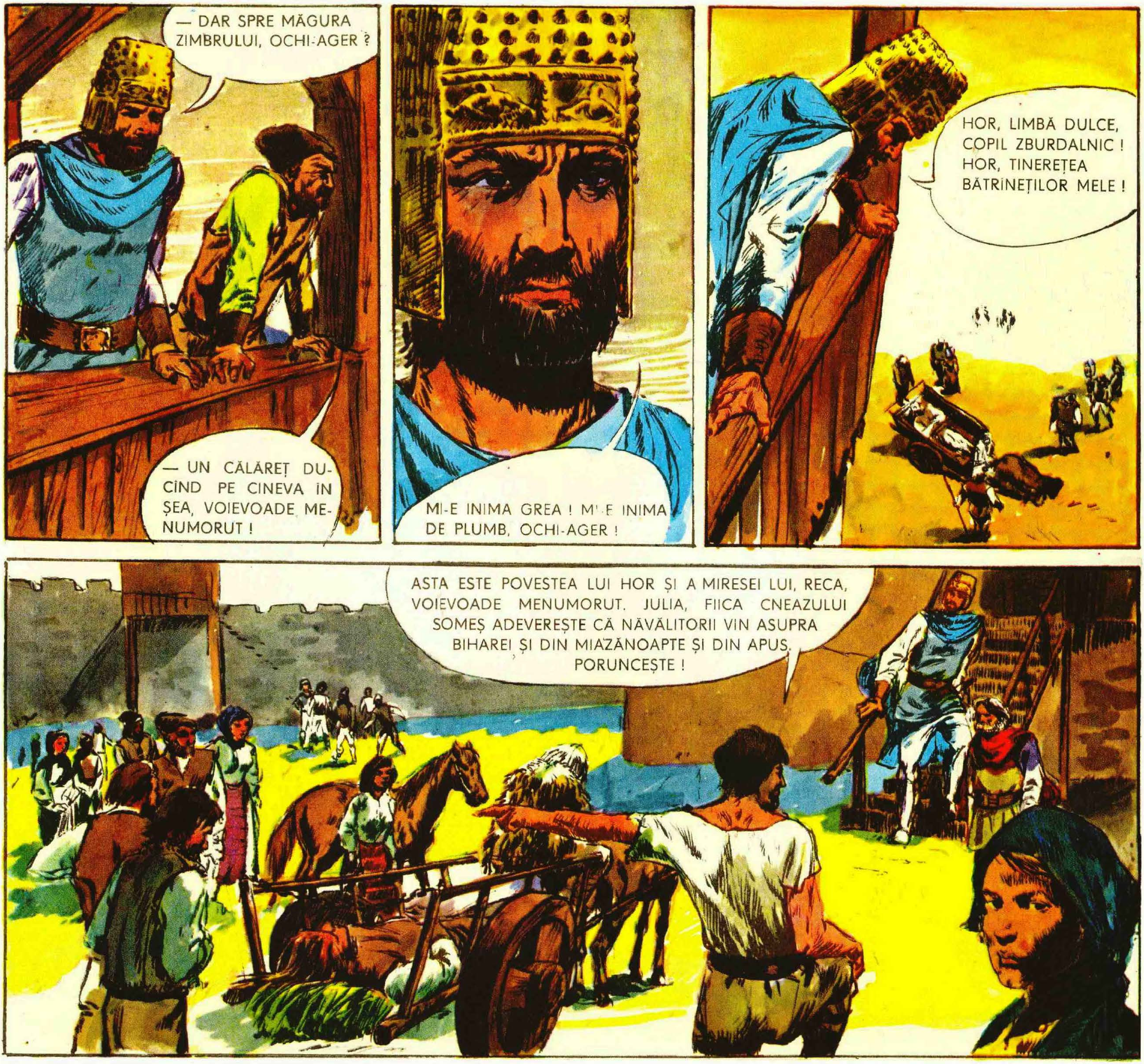
— DAR SPRE MĂGURA ZIMBRULUI, OCHI-AGER ?
— UN CĂLĂREȚ DUCÎND PE CINEVA ÎN ȘEA, VOIEVOADE MENUMORUT !
MI-E INIMA GREA ! MI-E INIMA DE PLUMB, OCHI-AGER !
HOR, LIMBĂ DULCE, COPIL ZBURDALNIC ! HOR, TINEREȚEA BĂTRÎNEȚILOR MELE !
ASTA ESTE POVESTEA LUI HOR ȘI A MIRESEI LUI, RECA, VOIEVOADE MENUMORUT. JULIA, FIICA CNEAZULUI SOMEȘ ADEVEREȘTE CĂ NĂVĂLITORII VIN ASUPRA BIHAREI ȘI DIN MIAZĂNOAPTE ȘI DIN APUS. PORUNCEȘTE !

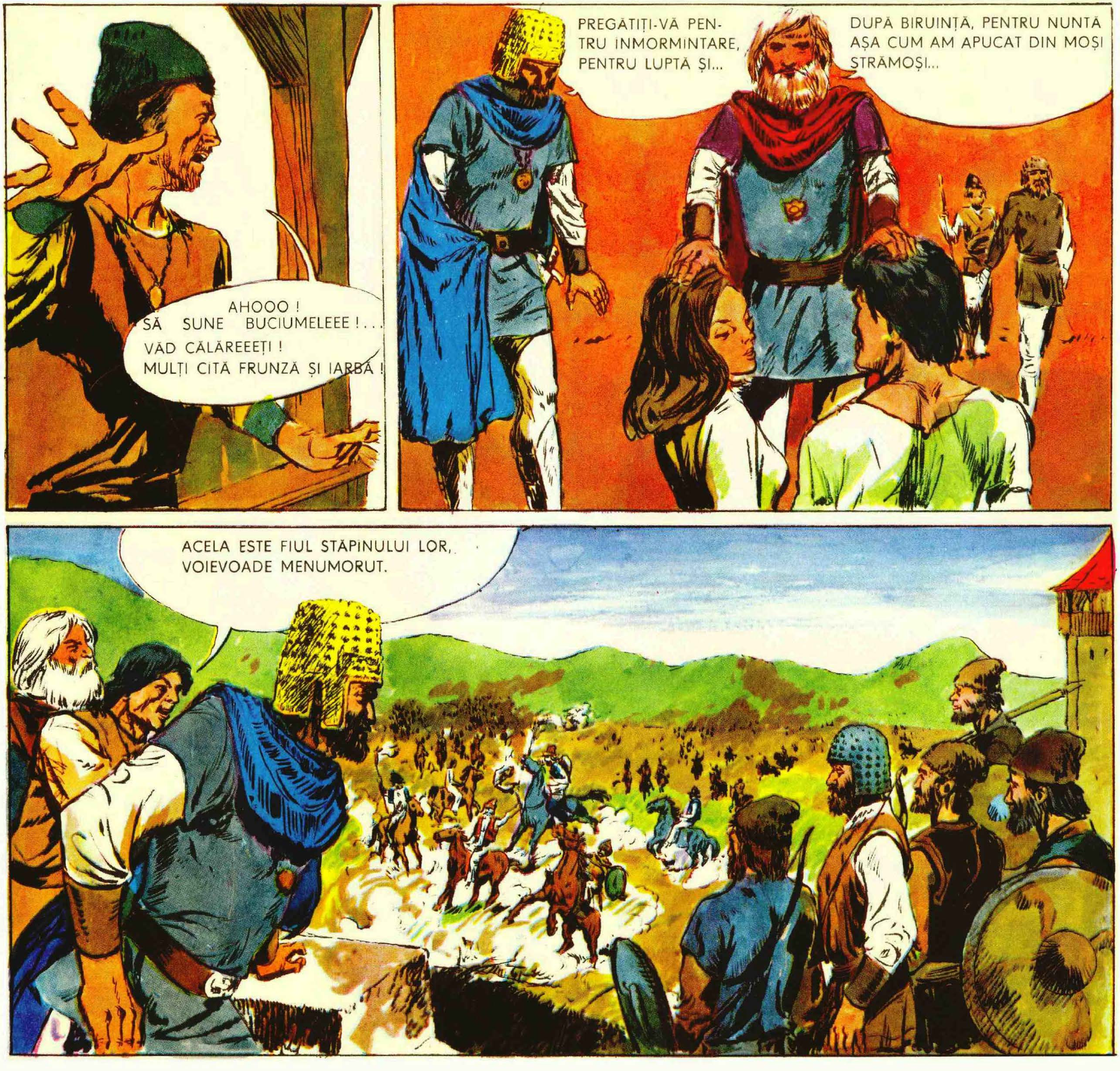
AHOOO !
SĂ SUNE BUCIUMELEEE ! . . .
VĂD CĂLĂREEEŢI !
MULŢI CITĂ FRUNZĂ ŞI IARBĂ !
PREGĂTIŢI-VĂ PENTRU INMORMINTARE, PENTRU LUPTĂ ŞI...
DUPĂ BIRUINŢĂ, PENTRU NUNTĂ AŞA CUM AM APUCAT DIN MOŞI STRĂMOŞI...
ACELA ESTE FIUL STĂPINULUI LOR, VOIEVOADE MENUMORUT.

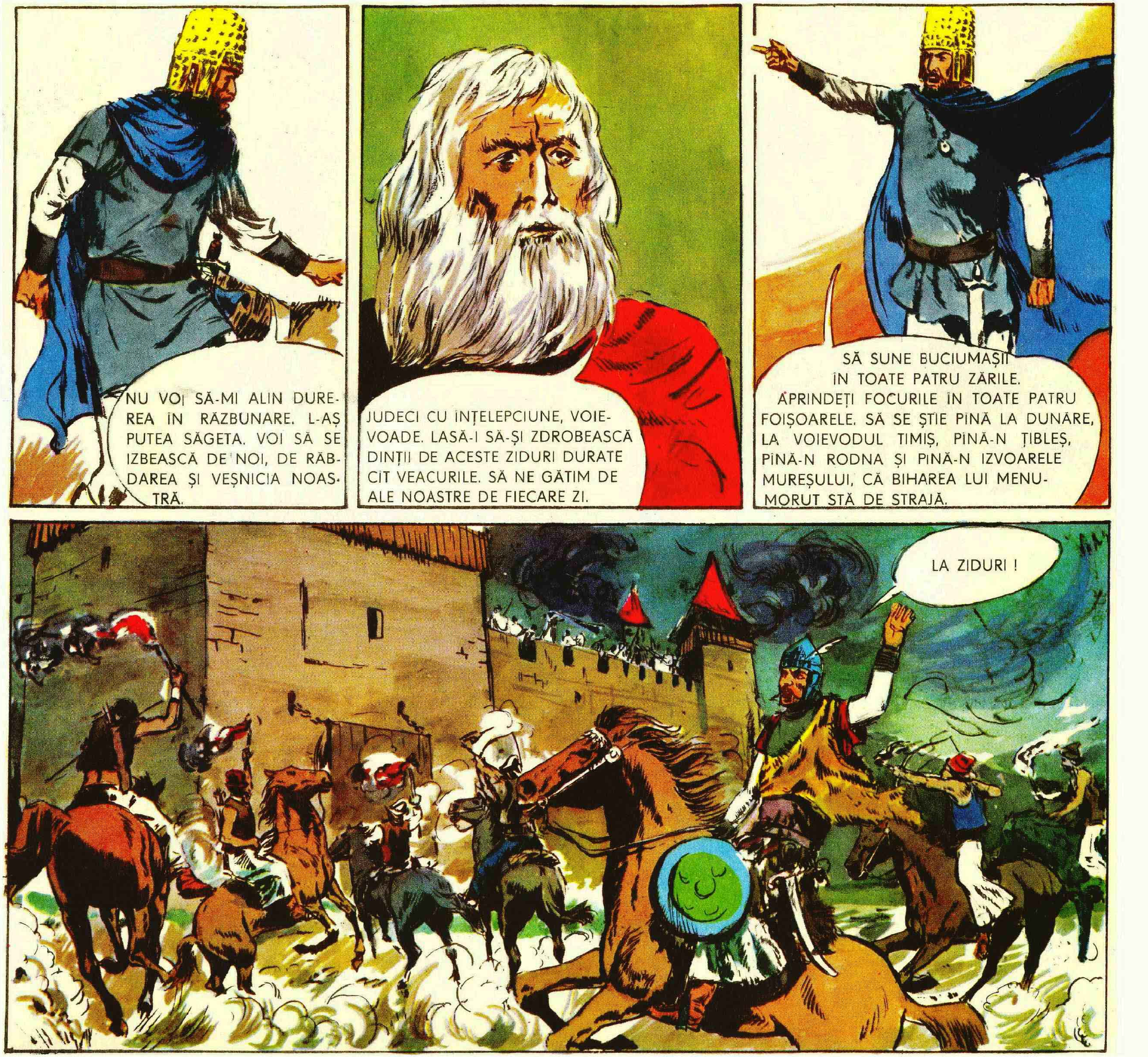
NU VOI SĂ-MI ALIN DUREREA ÎN RĂZBUNARE. L-AȘ PUTEA SĂGETA. VOI SĂ SE IZBEASCĂ DE NOI, DE RĂBDAREA ȘI VEȘNICIA NOASTRĂ.
JUDECI CU ÎNȚELEPCIUNE, VOIEVOADE. LASĂ-I SĂ-ȘI ZDROBEASCĂ DINȚII DE ACESTE ZIDURI DURATE CÎT VEACURILE. SĂ NE GĂTIM DE ALE NOASTRE DE FIECARE ZI.
SĂ SUNE BUCIUMAȘII ÎN TOATE PATRU ZĂRILE. APRINDEȚI FOCURILE ÎN TOATE PATRU FOIȘOARELE. SĂ SE ȘTIE PÎNĂ LA DUNĂRE, LA VOIEVODUL TIMIȘ, PÎNĂ-N ȚIBLEȘ, PÎNĂ-N RODNA ȘI PÎNĂ-N IZVOARELE MUREȘULUI, CĂ BIHAREA LUI MENUMORUT STĂ DE STRAJĂ.
LA ZIDURI !

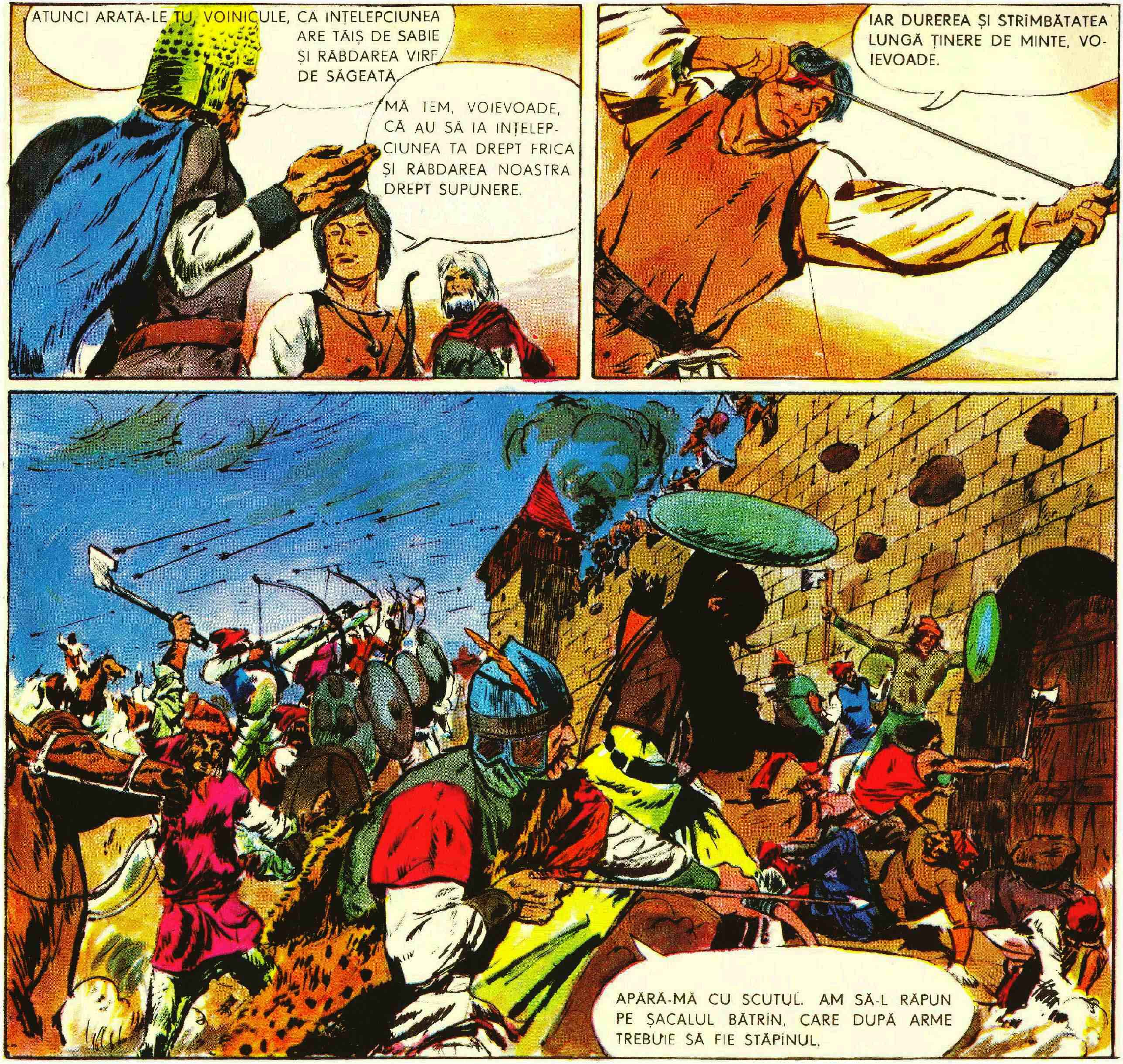
ATUNCI ARATĂ-LE TU, VOINICULE, CĂ INȚELEPCIUNEA ARE TĂIȘ DE SABIE ȘI RĂBDAREA VIRF DE SĂGEATĂ.
MĂ TEM, VOIEVOADE, CĂ AU SĂ IA INȚELEPCIUNEA TA DREPT FRICA ȘI RĂBDAREA NOASTRA DREPT SUPUNERE.
IAR DUREREA ȘI STRÎMBĂTATEA LUNGĂ ȚINERE DE MINTE, VOIEVOADE.
APĂRĂ-MĂ CU SCUTUL. AM SĂ-L RĂPUN PE ȘACALUL BĂTRÎN, CARE DUPĂ ARME TREBUIE SĂ FIE STĂPÎNUL.

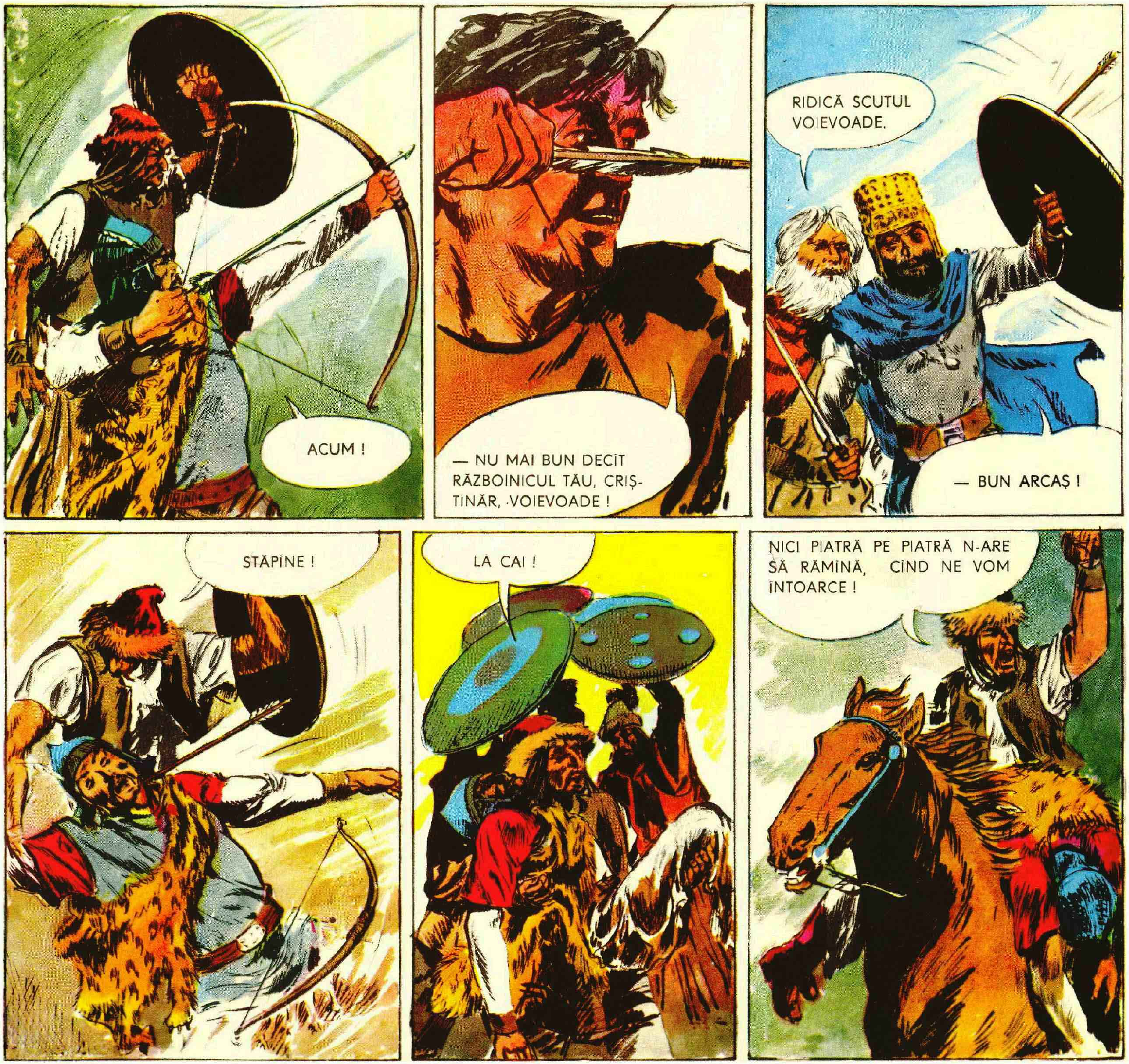
ACUM !
— NU MAI BUN DECÎT RĂZBOINICUL TĂU, CRIȘTÎNĂR, VOIEVOADE !
RIDICĂ SCUTUL VOIEVOADE.
— BUN ARCAȘ !
STĂPÎNE !
LA CAI !
NICI PIATRĂ PE PIATRĂ N-ARE SĂ RĂMÎNĂ, CÎND NE VOM ÎNTOARCE !

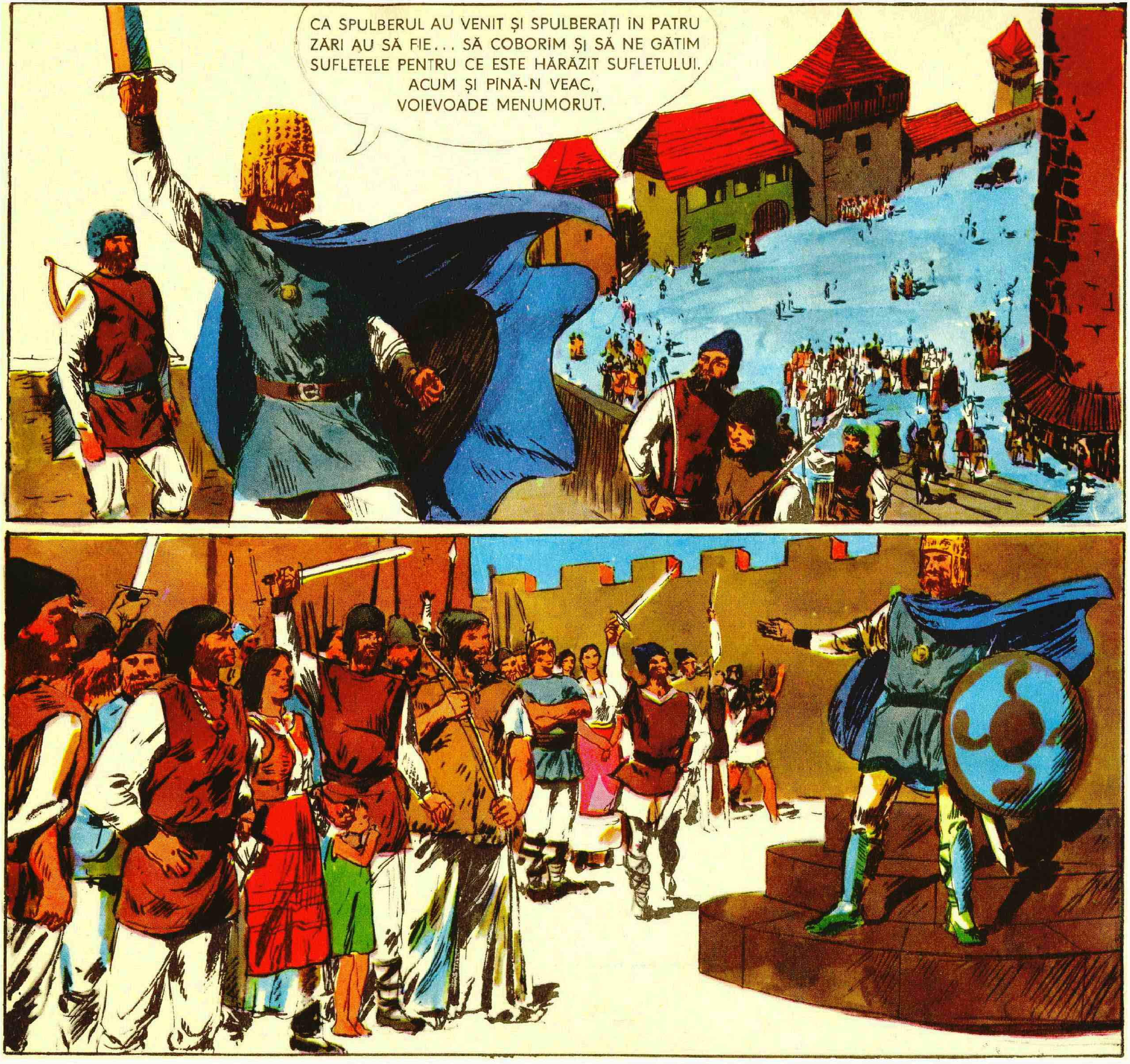
CA SPULBERUL AU VENIT ȘI SPULBERAȚI ÎN PATRU ZĂRI AU SĂ FIE... SĂ COBORÎM ȘI SĂ NE GĂTIM SUFLETELE PENTRU CE ESTE HĂRĂZIT SUFLETULUI. ACUM ȘI PÎNĂ-N VEAC, VOIEVOADE MENUMORUT.

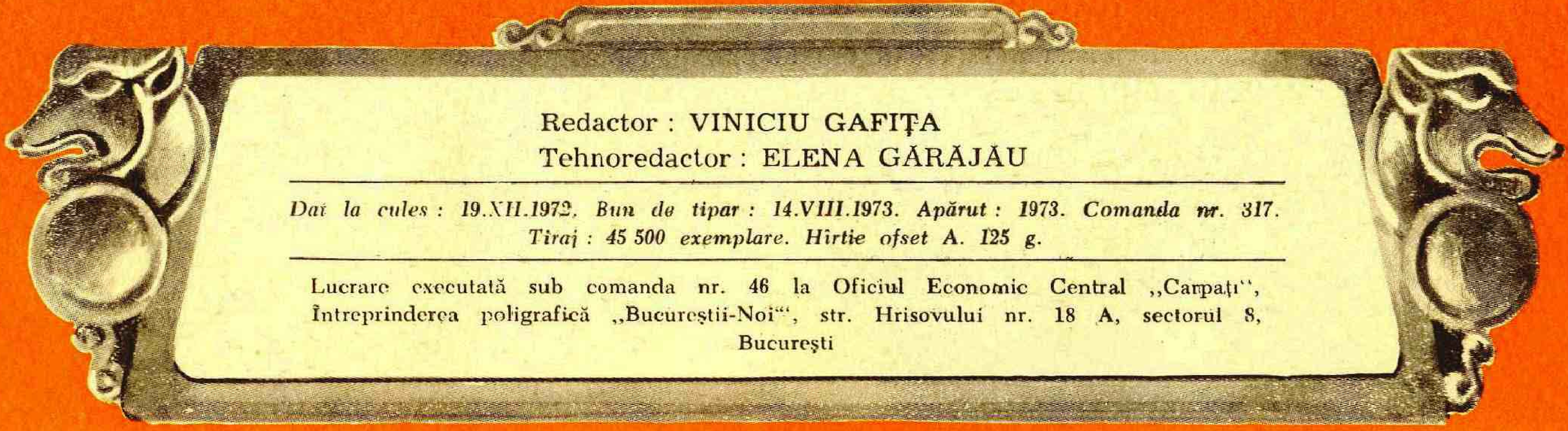

Redactor : VINICIU GAFIŢA
Tehnoredactor : ELENA GĂRĂJĂU

Dat la cules : 19.XII.1972. Bun de tipar : 14.VIII.1973. Apărut : 1973. Comanda nr. 317. Tiraj : 45 500 exemplare. Hirtie ofset A. 125 g.

Lucrare executată sub comanda nr. 46 la Oficiul Economic Central ,,Carpaţi'', Întreprinderea poligrafică ,,Bucureştii-Noi'', str. Hrisovului nr. 18 A, sectorul 8, Bucureşti